

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΡΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ἐπιτηρίς

Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Γραμμῶν

ἔτος Η΄

Ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων καὶ τοῦ ἐν Παρίσις
Συλλόγου πρὸς ἐπίσχυσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν.

ἈΘῆΝΑΙ 1931

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΑΘΩΝΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΤΟΥ ΟΥΣΠΕΝΣΚΗ¹

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1^{ος}

Ἐγγραφα δικαστικά.

150 - 151) Δύο καλαιότατα ἔγγραφα τῶν κριτῶν Θεσσα-
800; λονίκης περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν συνόρων
ἐξουσιαζομένων παρὰ τῶν τοῦ Ἁθῶ μοναχῶν
καὶ τῶν τοῦ κάστρου Ἱερισσοῦ κατοίκων ἐν τῷ
Ἁθῶ(. .) (Ταῦτα καὶ τὰ δύο ἀντεγράφησαν), ἅτινα
διαφωτίζουν τὴν πρῶταρχον ἱστορίαν τοῦ Ἁγίου
Ὁρους μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας Βασι-
λείου τοῦ Μακεδόνο.

(9^{ου} αἰῶνος).

σ. 43 152) 982. Πράξις Ἰωάννου τοῦ Ἰβήρου, κτίτορος τοῦ Μο-
ναστηρίου τῶν Ἰβήρων μετὰ τῶν κατοίκων τῆς
τοῦ κάστρου Ἱερισσοῦ, διὰ τὰς γαίας τὰς ἀνη-
κούσας τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ ὑπογεγραμμένη
ὑπὸ τοῦ Νικολάου Λιβελλησίου τῆς Θεσσαλονί-
κης. (Ὑπάρχει σημείωσις).

(6490, Ἰβήρων.
Ἰουνίου
Ἰνδικτ. 10).

Σημείωσις. Ἐν τούτῳ τῷ ἔγγράφῳ ὑπεγράφη
ὁ Παπᾶ Γεώργιος ἐκ τοῦ εἰρημένου κάστρου
Ἱερισσοῦ με ἀρχαῖα Σλαβικά γράμματα. Καὶ ἐν
τῷ χρυσοβούλλῳ βασιλέων Βασιλείου καὶ Κων-
σταντίνου τῶν Πορφυρογεννητῶν (960 ἔτους)
μνημονεύεται ἤδη περὶ τῆς ἐγκατοικήσεως ἐν
τῷ χωρίῳ κάστρῳ Ἱερισσοῦ Σλάβων Βουλγά-
ρων. Καὶ οὕτως οἱ Βούλγαροι τοῦ Ἀθωνικοῦ

¹ Βλ. τῆς παρούσης Ἐπειρηίδος τόμ. Ζ' σ. 222.

- Κάστρου μετεχειρίζοντο τὰ πανάρχαια Σλαβικά γράμματα, ὡς ὁράται ἀπὸ τοῦ 960 ἔτους¹.
- 153) 960, *Ἐγγραφοὺν (ὄνομα τοῦ κριτοῦ δὲν ἀναγινώσκειται) ἐν ᾧ μνημονεύονται τὰ χρυσόβουλλα τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων τῶν 6468, 6488 ἐτῶν, καὶ χρυσόβουλλον *Μιχαὴλ Παφλαγόνο*ς (ἄνευ ἔτους): «Ἦρχουν τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ τῶν Ἰβήρων».
- (Ἰβήρων. 6468, 6488).
- 154) 996. Ὑπόμνημα τοῦ κριτοῦ τῆς Θεσσαλονίκης *Νικολάου* τοῦ *Πρωτοσπαθάρη*, διὰ τὸ κτῆμα τοῦ Ἀθωνικοῦ Μοναστηρίου *Ἰωάννου* τοῦ *Κολοβοῦ*. (Ἀρχὴ λείπει. Ὑπάρχει σημείωσις).
- (6504, Ἰβήρων).
- 155) 997. Ὑποσημείωσις τοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν γῆν τῆς Μ. τῶν Ἰβήρων περὶ τοῦ *Πολυγύρου* ἐν τῇ ὁδῷ εἰς τὸν Ἄθω. Τοῦτο τὸ ἐγγραφοὺν καταδεικνύει, πῶς προ(κατ)ήγοντο τότε αἱ κατεπεύγουσαι ἐρωτήσεις. «Ὁ εὐλαβέστατος... Πιττάκιον τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως».
- (6505, Ἰβήρων).
- 156) 1008. Ἡ ἔνορκος μαρτυρία ἀτόμων τινῶν διὰ τὸ χωράφιον τοῦ ἀρχidiaκόνου *Κωνσταντίνου* τοῦ *Βαζελέβου*. Τὸ ἐγγραφοὺν ἐγράφη ὑπὸ τοὺς *Σλάβους* (sic). «Ἐν ὀνόματι Πατρὸς... ἡμεῖς οἱ προαναφερόμενοι ὁ τε *Παῦλος Ποπλαβίτσης* καὶ *Ἰωάννης Παπᾶς ὁ Σβεδίτσης*».
- (6516, Ἰβήρων. Μαῖου 22 Ἰνδικτ. 6j).
- 157) 1037. Ὑπόμνημα *Κωνσταντίνου Σπαθάρη* τοῦ *Κανδιδάτου* διὰ τὴν γῆν τῆς Μονῆς τοῦ *Δοχειαρίου* πλησίον τοῦ χωρίου *Περγαδίκια*². «... τὸ μηδεμίαν ὄχλησιν».
- (6546, Δοχειαρίου. Σεπτέμβρ).
- 158) 1063. *Θεοδώρου* τοῦ *Προέδρου* τῆς Θεσσαλονίκης *Σερρών* κ.τ.λ. διὰ τὸ τῶν Ἰβήρων μετόχιον *Μελισσουργεῖον*. «Ἐἶχε μὲν ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων».
- (6571, Ἰβήρων Φεβρ. Ἰνδικτ.1).

¹ Εἶναι τὸ πρωτόλειον τοῦ ὑπερπατριώτου Σλαύου ἱστοριοδίφου, ὅστις σκοπὸν τῆς 10τόμου Ἱστορίας τοῦ Ἄθω ἔθετο τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως Σλαύων ἐν Ἄθῳ πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν μοναχῶν, οὗς ὁ *Πατριάρχης* μετεστήσατο δῆθεν εἰς Πελopόννησον, καὶ οἵτινες εἶναι κατ' αὐτὸν οἱ *Τσακῶνες* (!!!). Ἄλλ' αἱ ἀνακαλύψεις περιορίζονται εἰς μόνον τὴν ἀνωτέρω μαρτυρίαν (βλ. καὶ ἀνωτ. ἐγγρ. 32).

² Τὸ ὄνομα ἐσώθη μέχρι σήμερον *Περγαδίκια*, ὡς μετόχιον τῆς ἐν λόγῳ μονῆς, ὑπεράνω τοῦ Σιγγητικοῦ κόλπου, ἐν Χαλκιδικῇ, πλησίον τοῦ προσφυγικοῦ χωρίου «Ἅγιος Δημήτριος».

σ. 45

- 159) 1195. Πράξις τῆς *Εὐφημίας Προποτικοροσκαλάτου* κριτοῦ τοῦ βήλου Πραιτωρίων καὶ ἀναγραφέως διὰ τὸ προάστειον *Πορταρέας*, [ἀφιερωθὲν τῇ Μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου. (Ἐσημ. περίληψ.).] (6603, Ἐσφιγμένου. Ἀγούσι. Ἰνδ. 3).
- 160) 1198. Ἡ διαθήκη τῆς μοναχῆς *Μαρίας* ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ *Νικητᾶ Ξιφιλίνου*. Κατὰ πολλὰ περιεργον ἔγγραφον, ἐν ᾧ φαίνεται ὄλος ὁ 11 αἰὼν μάλιστα μὲ τὴν αὐτοῦ προμήθειαν. «Δίκαιόν ἐστι καὶ λίαν ἀρμόδιον». (6607, Ἰβήρων. Νομβρ. Ἰνδικτ. 4).
- 161) 1112. *Πράξις* ἔγγραφον περὶ πωλήσεως κτήματος, λίαν περιεργον, ἐν ᾧ κατεχωρήθησαν: Δικρέτων ἱκετήριον ἔγγραφον, ἦτοι αἴτησις μιᾶς ἀρχοντίσεως κ.τ.λ.
«Ἐν ὀνόματι Πατρός Εὐδοκία ἡ γνησία μὲν θυγάτηρ». (6620, Δοχειαρίου. Φεβρουαρ.).
- 162) *Κόπια δύο Πιττακίων* (ὄνομα λείπει) ἐκδοθεῖσα τῇ Μονῇ τοῦ *Δοχειαρίου* ὑπὸ τοῦ κριτοῦ τοῦ νομοῦ τῆς *Βολεριανῆς Ξιφιλίνου*¹.
«Ἰσα τῶν τιμίων καὶ προσκυνητῶν Πιττακίων». (Δοχειαρίου. Ἀπριλ. Ἰνδικτ. 12).
- 163) 1117. *Ἀνταλλαγὴ*, ἔγγραφον περὶ ἀνταλλαγῆς ἐργαστηρίων τῆς Μ. τοῦ *Δοχειαρίου* ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὴν γῆν *Ῥουσίον* (sic) κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κτηματίου ταύτης τῆς γῆς *Μαγίστρον Βουρσώβου*. (Ἐπάρχει σημειώσεις). (6626, Δοχειαρίου. Δεκεμβρ. Ἰνδικτ. 1).
- 164) 1265. *Πράξις*, περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Μετοχίου τοῦ ἁγίου *Κλήμεντος* ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ *Νικολάῳ Καμουδεανῷ* ὑπὸ τοῦ *Προηγ. Νεοφύτου Ἰβηρίτου*. (Ἐπάρχει περίληψις). (6773, Ἰβήρων).
- 165) 1267. *Γράμμα* σακελλάριου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης *Διακόνου Νικηφόρου* τοῦ *Μαλλιῶ* καὶ *Ἀλεξίου Δούκα* τοῦ *Νεστόγγου* *Πηγκερησίου*, διὰ τὰ χωράφια τῆς Μονῆς τοῦ

σ. 46

¹ Φύλος ἐν Ἀθήναις ἀρχαιοδίφης ἀναγνούς ἐν τῷ α' μέρει (Τόμ. Ζ' σ. 222, 144): «Ἀναγραφὴ Βολεροῦ Στρυμόνος» ὑπέθετο τὸν Βολερόν κείμενον ἐν Θράκῃ καὶ μετ' ἐξήτησε ν' ἀντιγράψω αὐτῷ τὰ σχετικά ἔγγραφα. Ἀπήνησα ὅτι ὁ Βολερός ἀναφέρεται εἰς πλείστα ἔγγραφα τοῦ Ἀθω, ἀλλ' ἀνήκει εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ δη-ὡς ἀπέδειξεν ὁ μακ. Π. Παπαγεωργίου περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. (Αἱ Σέρραι μετὰ τῶν προαστείων κτλ. ἐν Byzant. Zeitschrift σ. 75. Βλέπε καὶ Κ. Ἀμαντινὸν ἐν τόμ. 2 σ. 124-126 τῶν Ἑλληνικῶν. Ἦδη ἔχομεν καὶ ἕτερον τύπον «νομὸς Βολεριανῆς».

Ζωγράφου, πλησίον τῆς Ἱερισσοῦ. (Ἐσημειώθη περίληψις).

- 166) 1300. *Παραδοτήριον γράμμα τοῦ κριτοῦ τῆς Θεσσαλονίκης Σεβαστοῦ . . . διὰ τὰ κτήματα τῆς Μονῆς τοῦ Σεοφάντος.* (6808, Σεοφάντος. *Μαγτ. Ἰνδικτ. 13).*
- 167) 1301. *Πρᾶσις, πώλησις οἰκίας τοῦ Ἱερομονάχου Ἰσαακίου Κωδωνᾶ ἐν Σέρραις. (Ἐσημειώθη περίληψις).* (6809, Ἐσημειωμένον. *Μαγτ. Ἰνδικτ. 14).*
- 168) 1301. *Διάπρασις, Μανουὴλ τινος, δώσαντος τῇ Μ. τοῦ Ἐσημειωμένου χωράφιον ἐκ μοδίων 25.* (6809, Ἐσημειωμένον. *Ἰουλίον Ἰνδικτ. 10).*
- 169) 1301. *Ἀφιερωτήριον γράμμα τοῦ Γεωργίου Κομποστεφάνου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εἰρήνης ἀφιερωσάντων μέρος τοῦ αὐτῶν κτήματος πλησίον τοῦ κάστρου τοῦ Μελενίκου τῇ Μ. τῶν Ἰβήρων. «Ἐν ὀνόματι Πατρὸς . . . Κάγὼ Γεώργιος».* (6818, Ἰβήρων. *Δεκεμβρ).*
- 170) 1321. *Ἀφιερωτικόν. Πέτρος ὁ Μαῦρος ἀφιέρωσε τῇ Μονῇ τοῦ Ζωγράφου τὴν οἰκοδομηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησίαν τῶν Ἀρχαγγέλων. (Ἐσημειώθη περίληψις).* (6829, Ζωγράφου).
- 171) 1327. *Διάπρασις. Τρεῖς ἀδελφοὶ τῆς Καλομάνας ἐπώλησαν τῇ Μ. τοῦ Ζωγράφου οἶκον ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ 250 ὑπέρπυρα. (Ἐπάρχει σημείωσις).* (6835, Ζωγράφου. *Μαγτίον).*
- 47 172) 1330. *Πρᾶσις. Σένης μοναχῆς τοῦ Ἰνδανήρου Σαραδηνοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Σωφρονίας Σαραδηνοῦ, ἐπώλησαν τῇ Μ. τοῦ Ζωγράφου γῆν ἐπὶ τοῦ Στρονμόνος διὰ 500 χρυσᾶ.* (6838, Ζωγράφου).
- 173) 1358. *Ἀφιερωτικόν, διαθήκη Ἄννης Τορνικίου Πιγκρονίσσης, ἐν ἣ αὐτὴ ἀφιερῶσιν τὸ ἥμισυ τοῦ ἑαυτῆς κτήματος ἐν τῷ χωρίῳ Βελτίστα τῇ Μ. τοῦ Παντοκράτορος Σωτήρος Χριστοῦ. (Ἐσημειώθη περίληψις τοῦ ἐγγράφου τούτου, τοῦ ἐκχέοντος φῶς ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν Σέρβων ¹).* (6866, Ἐσημειωμένον).

¹ Τὸ ἐγγράφον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ μακ. *Petit* ἐν τοῖς *Actes du Pantocrator* (σ. 4-7). Τὸ μόνον, ὅπερ λέγεται ἐνταῦθα περὶ τῶν Σέρβων εἶναι, ὅτι οὗτοι «τῇ τοῦ καιροῦ ἀνάστασι καὶ πολλῇ συγχύσει κατεκράτησαν» τὰ κτήματα τῆς ἐν λόγῳ Ἄννης Πιγκρονίσσης, ἀλλ' αὐτὴ ἐλπίζει ὅτι τάχιστα οἱ ἐχθροὶ θὰ ἐκδιωχθῶσιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου στρατοπεδάρχου Ἀλεξίου καὶ τοῦ μεγ. πριμικηρίου Ἰωάννου. Οἱ Σέρβοι ἐκματαλλευόμενοι τὴν πρὸς τὴν Βυζ. αὐλὴν ἐπιγαμίαν ἔλαβον πολλὰ μέρη ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐπεξετάθησαν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Δουσάν λιαν ἐπικινδύνως, διό, ἦν περ ἀπέφευγον αἰεὶ οἱ Βυζαντινοί, μοιραία ῥήξις ἐπῆλθεν ἤδη (βλ. Ἱστορ. Ἀσκητ. Α' σ. 93 ἐ.).

- 174) 1358. Γράμμα, *Ματθαίου ἐπισκόπου Ἐζήθνης* καὶ *Στεφανίας*, δοθέν τῇ *Μ. τοῦ Ἐσφιγμένου* διὰ τὸ *Μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τοῦ Στρομόνος*. (6866, Ἐσφιγμένου. Φεβρ. Ἰνδικτ. 11).
«Μέγα ἀγαθὸν ἀγάπη».
- 175) 1359. Γράμμα, *Ἰακώβου Μητροπολίτου Σερρών* τῷ *Μ. τοῦ Ἐσφιγμένου* διὰ τὸ ἴδιον μετόχιον. (6868, Ἐσφιγμένου. Δεκεμβ. Ἰνδικτ. 13).
«Ἐπεὶ ὁ τιμιώτατος Καθηγούμενος».
- 176) 1365. Δικαιωτήριο γράμμα *Μητροπολίτου Σερρών* διὰ τὸ *Μετόχιον τῆς Μ. τοῦ Ἐσφιγμένου ἐν τῷ χωρίῳ Ζίχρα*. (Ἰνδικτ. 3). (6873, Ἐσφιγμένου. Αὐγούστ. Ἰνδικτ. 3).
(Ἰνδικτ. 3).
«Προκαθεζομένου τοῦ Παναγιωτάτου Δεσπότη ἡμῶν».
- 177) 1367. Σιγιλλιῶδες γράμμα τοῦ μεγάλου χαρτουλαρίου, διὰ τὴν γῆν τοῦ μεγάλου Δομεστίκου Ἀλεξίου Δασκάρεως τοῦ Μετοχίτου πέριξ τῆς Θεσσαλονίκης. (6876, Βατοπαίδ. Δεκέμβ. Ἰνδικτ. 14).
«Ἐπεὶ ἐδιωρίσατο ὁ κραταιός».
- 178) 1369. Ἀφιερωτήριο τοῦ αὐτοῦ Δασκάρεως, ἀφιερῶσαντος τὴν διαληφθεῖσαν γῆν τῇ *Μ. τοῦ Βατοπαίδου*. (6877, Βατοπαίδ. Ἰουν. Ἰνδικτ. 7).
«Καὶ τῇ παλαιᾷ ἐκείνῃ».
- 179) 1373. Ἀπλῆ προᾶσις - διὰ τὴν πώλησιν κτήματος *Μαριαννά*, τῷ *Μ. τοῦ Δοχειαρίου*. (6881, Δοχειαρίου. Αὐγούστ. Ἰνδ. 11).
«Μεγάλῃ Δομεστίκισσα Ἄννα Κατακουζηνή».
- 180) 1375. Ἀφιερωτικὸν Ἀλεξίου τοῦ Παλαιολόγου ἐν ᾧ αὐτὸς παραχωρεῖ τῷ *Μ. τοῦ Ῥωσσοῦ* τὸ ἑαυτοῦ χωρίον Ἀντίστα. (6883, Ῥωσσοῦ).
«Ἐπειδὴ ἀπελύθη θεῖος καὶ βασιλικὸς ὄρισμός».
- 181) 1381. Ἀφιερωτικὸν *Συμεῶν μοναχοῦ*. Ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτοῦ δίκον ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ *Μ. τοῦ Δοχειαρίου*. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6890, Δοχειαρίου. Οκτωβρ. Ἰνδικτ. 5).
- 182) 1384. Τρία ἔγγραφα διὰ τὸ κτῆμα *Μανουήλ* τοῦ *Δεβλιηνοῦ*. (Ἐσημειώθη περίληψις αὐτῶν). (6892, Δοχειαρίου).
- 183) 1385. Παραδοτήριον ἔγγραφον *Νικολάου Παγασῆ* τοῦ *Βαλδουίνου*, γαμβροῦ *Ῥαδοσλαύου Χλαπενοῦ*. (6893, Ἄγ. Παῦλος).
Οὗτος παρέδωκε τῇ *Μονῇ* τοῦ ἁγίου *Παύλου* εἰς ἐξουσίαν τὴν *Μονὴν* τῆς *Θεοτόκου* τὴν ὄνομ.

- 194) Γράμμα Ἰωάννου Δούκα (μεγάλου διοικητοῦ) (... Δοχειαρίου. (Μαίον, Ἰνδικτ. 8).
περὶ τῆς παραδόσεως χωρίου τῆς Ατουύβλας ἐν
τῇ περιοχῇ τῆς Ρεβενίκης¹ τῇ Μ. τοῦ Δοχειαρίου.
« Ἐπειδὴ ἔδεξάμην θεῖον καὶ προσκυνητὸν
πρόσταγμα».
- 195) 1418. Γράμμα Στεφάνου Δούκα Ῥαδινού καὶ Ἰωάννου (6927, *ibid.* Δεκεμβ.
Ῥαδινού διὰ τὸ τοῦ Περγαδικίου μετόχιον τῆς (Ἰνδικτ. 12).
Μ. τοῦ Δοχειαρίου.
«Οἱ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἄθω».
- 196) Σιγilliῶδες γράμμα ... διὰ τὰ χωρία τῆς Μ. τοῦ (Μαίον, *ibid.*
Δοχειαρίου Διαβολοκάμπου καὶ Ρουσέου. (Ἰνδικτ. 6).
«Ἐπεὶ ἔδεξάμην θεῖον καὶ προσκυνητὸν πρόσ-
ταγμα».
- α. 51 197) Σιγilliῶδες γράμμα Αἰδεσηνοῦ καὶ Ὀρφανοτρό- (Μαρίον, *ibid.*
φου διὰ τὴν γῆν τῆς Μ. τοῦ Δοχειαρίου. (Ἰνδικτ. 12).
«Ἐν τῷ ποιεῖν με τὴν ἀπογραφικὴν ἐξίσωσιν».
- 198) 1376. Ἀφιερωτικὸν γράμμα Θεοδώρας Παλαιολογί- (6885, Φιλοθέου
νης, ἀφιερωσάσης τῇ Μ. τοῦ Φιλοθέου χωρίον Δεκεμβ. Ἰνδ. 10).
Ἅγιος Γεώργιος, ἐν τῷ πεδίῳ τῶν Σερόδων, μετὰ
τῆς λίμνης καὶ τῆς νομῆς αὐτοῦ. (Ἐσημειώθη
περίληψις).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 8ος.

Πιττάκια καὶ Σιγilliα Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

- 199) Πιττάκιον Πατριάρχου Νικολάου πρὸς τὸν βασι- (... Ἰβήρων).
λέα | Ἀλέξιον Κομνητὸν περὶ τῶν Ἁγιορειτῶν.
«Καλῶς εἶπας, Δεσποτά μου ἅγιε, ὅτι σὺ ὁ ἔχων
τὴν ἐξουσίαν».
- 200) Πιττάκιον τοῦ αὐτοῦ Π. πρὸς τοὺς Ἁγιορείτας. (... Ἰβήρων).
Οἱ μοναχοὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐκ εἰσιν
ἱκανοὶ νὰ ζῶσιν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει.
«Γνωστὸν ἔστω σοι, Δέσποτα, ὅτι οἱ καλόγηροι
τῆς Πόλεως».
- 201) Λύσις τοῦ Πατριάρχου Χαρίτωνος περὶ τῆς ὑπα- (... *ibidem*).
κοῆς τῶν Μοναχῶν τῷ Πρώτῳ τοῦ Ἁγίου
Ὄρους.

¹ Ὁ παλαιότερος τύπος ἐν ἐγγράφοις εἶναι: Ἀραβενικία, χωρίον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Χαλκιδικῆς· νῦν μετωνομάσθη Μεγάλη Παναγία. Βλ. καὶ ἀρ. 293.

«Ἡ μετριότης ἡμῶν τῆς σῆς ὑπομνήσεως ἐπακούσασα».

- 59 202) 1313. *Σιγίλλιον τοῦ Πατριάρχου Νήφωνος ἐπὶ τούτῳ, ἵνα οἱ Πρῶτοι τοῦ Ἁγίου Ὄρους λαμβάνωσι τὴν ἐξουσίαν ἐκ τῶν Πατριαρχῶν.* (6821, Λαύρα).
- «Μὴ κλίνειν εἰς δεξιὰ καὶ εἰς ἀριστερὰ μὴ ἐκκλίνειν».
- Σημείωσις. Ἀπ' ἐκείνης τῆς ἐποχῆς οἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχαι ἤρχισαν νὰ ἔχωσιν ἐπιτροπὴν εἰς τὰ πράγματα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.
- 203) 1350. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Καλλίστου περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆς τοῦ σταυροπηγίου δικαιώματος τῆ Μ. τοῦ Ἀλυπίου ἐν Ἄθῳ.* (6858, Κουλουμου.)
- 204) 1367. *Σιγίλλιον Πατριάρχου Φιλοθέου περὶ τῆς παραδόσεως τῆ τοῦ Ἄθῳ Λαύρα μετοχίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει.* (6875, Λαύρα. Φεβρουαρι.)
- «Καὶ τοῦ ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἁγίοις».
- 205) 1387. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Νεΐλου διὰ τὰ κτήματα τῆς Μονῆς τοῦ Κουλουμουσίου. (Ἐπὶ ὑπάρχει σημείωσις).* (6895, Κουλουμου.)
- 206) 1395. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἀντωνίου περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῶν τοῦ σταυροπηγίου δικαιωμάτων τῆ Μ. τοῦ Κουλουμουσίου. (Ἐσημειώθη περίληψις).* (6903, Κουλουμου. Ἰουνίου Ἰνδικτ. 3).
- 207) 1396. *Κόπια τοῦ Σιγίλλιον Π. Ἀντωνίου διὰ τὰ κτήματα τῆς Μ. τοῦ Παντοκράτορος.* (6904, Παντοκράτ. Φεβρουαρι. Ἰνδ. 4).
- «Καὶ ναῶν μὲν κατασκευαί».
- 208) 1403. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Ματθαίου περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν συνόρων τῶν Μ. τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.* (6912, Ἁγ. Παῦλος. Σεπτεμβρι.)
- «Φθάνουσι πρό τινων ἤδη χρόνων».
- 209) 1428. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἰωσήφ περὶ τῆς ἐνώσεως τοῦ Ἀλυπίου μονῆς μετὰ τοῦ Κουλουμουσίου. (Ἐπὶ ὑπάρχει σημείωσις).* (6936, Κουλουμου. Μαΐου).
- 210) 1490. *Γράμμα τοῦ Π. Διονυσίου, δοθέν τῷ Μητροπολίτῃ τῆς Βεργίας Μεθοδίῳ μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ.* (6998, Βατοπαιδ. Ἰνδικτ. 8).
- 211) 1537. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἰερεμίου, ἐπικυροῦντος τὰ τοῦ σταυροπηγίου δικαιώματα τῆς Μ. τοῦ Παντοκράτορος.* (7046, Παντοκράτ. Σεπτεμβρι. Ἰνδικτ. 11).

κράτορος, δοθέντα αὐτῇ ἐπι παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀντωνίου.

«Ἐπειδὴ γράμμα τίμιον Πατριαρχικόν».

212) 1581. Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἱερεμίου περὶ τῆς μετοικασίας τῶν Σιμωνοπετριῶν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ξενοφῶντος μετὰ τὴν πυρλόλησιν τοῦ αὐτῶν μοναστηρίου. (Ἐπιγράφει σημειώσεις). (7089, Σιμωνόπειρ. Μαΐου Ἰνδικτ. 9).

213) 1581. Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἱερεμίου, τὸ ἐπικυροῦν τὰ σύνορα, τὰ Κελλία καὶ τὰ Μετόχια τῆς Μονῆς τοῦ Σιμωνοπέτρου, μετὰ τὴν πυρκαϊάν αὐτῆς. (Ἐπιγράφει σημειώσεις). (7089, Σιμωνόπειρ. Μαΐου Ἰνδικτ. 9).

214) 1590. Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἱερεμίου, περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Σιμωνοπέτρου ὑπὸ τῆς κυρίας Καπλίας κτημάτων αὐτῆς ἐν τοῖς χωρίοις Σφουτσέστη, Δραγομηρέστη καὶ τὰ λοιπά, ἐπικυρωμένον διὰ χρυσοβούλλων τῶν τῆς Βλαχίας ἡγεμόνων: Πέτρου, Ἀλεξάνδρου καὶ Μιχαήλ. «Πολλοὶ πάλαι τῶν εὐσεβῶν».

215) 1591. Σιγίλλιον τοῦ Π. Ἱερεμίου, περὶ τῆς δωρήσεως τῶν τοῦ σταυροπηγίου δικαιωμάτων τῷ μετόχιῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Μ. Σιμωνοπέτρου ἐν Βλαχία.

ο. 54

«Ἐπεὶ τοίνυν τῆς ἡμῶν μετριότητος».

216) 1616. Σιγίλλιον τοῦ Π. Τιμοθέου διὰ πέντε μύλους τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Σερρών. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7122, Σταυρονικήτ. Ἰουλίου Ἰνδικτ. 12).

217) 1616. Σιγίλλιον τοῦ Π. Τιμοθέου, τὸ ἐπικυροῦν τὰ δικαιώματα τοῦ σταυροπηγίου, τὰ δοθέντα τῇ Μονῇ τοῦ Διονυσίου ὑπὸ τοῦ Π. Ἀντωνίου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7125, Διονυσίου. Δεκεμβ. 6).

218) 1622. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου διὰ τὸ τοῦ Βατοπαϊδίου μετόχιον τοῦ Προσφορίου¹. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7130, Βατοπαϊδίου. Ἀπριλ. Ἰνδικτ. 5).

219) 1622. Τοῦ αὐτοῦ Σιγίλλιον, δι' οὗ αὐτὸς παρακινεῖ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ δώσωσι βοήθειαν πρὸς ἀνακαίνισιν τοῦ πυρποληθέντος μοναστηρίου τοῦ Σιμωνοπέτρου. (Ἐπιγράφει σημειώσεις). (7130, Σιμωνοπέτρου).
Ε.ρ.Δ της Κ.Ε.Ι. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

¹ Προσφόριον εἶναι ὁ ἐν τῷ μυθῷ τοῦ Σιγγητικοῦ κόλπου Βατοπεδινὸς Πύργος.

- 220) 1623. Τοῦ αὐτοῦ Σιγίλλιον, ἐν ᾧ εἶται καταχωρημένη ἡ ἑλληνικὴ μετάφρασις τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ Δεσπότη τοῦ Ἰωάννου τοῦ Οὐγκλεση, κτίτορος τῆς μονῆς τοῦ Σιμωνοπέτρου. (7131, Σιμωνόπειτρα).
- 221) 1630. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου περὶ τῶν συνόρων τῶν Μ. τοῦ Ἁγίου Παύλου καὶ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου (Ἐσημειώθη περίληψις). (7138, Διονυσίου).
- 222) 1632. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου, ἐπικυροῦν τὸ κείμενον τῶν ἐγγράφων τῆς Μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα, τῶν σωθέντων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς. (Ἐπάρχει σημείωσις). (7140, Σταυρονικήτα, Δεγούσιου).
- 223) 1633. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου περὶ τῆς παραδόσεως τῆς Μονῆς τοῦ Τσαούση ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς ἐξουσίαν τῆ Μονῆ τῶν Ἰβήρων. (Ἐσημειώθη περίληψις)¹. (1633, Ἰβήρων, Δεκέμβριος Ἰνδικτ. 2).
- 224) 1635. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου περὶ τῆς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Τσαούση. Κατὰ τὴν περίφημον πόλιν Θεσσαλονίκη». (1635, *ibidem*, Ἰουλ. 17, Ἰνδ. 31).
- 225) 1648. Κόπια ἐκ τοῦ ἐγκυκλίου γράμματος τοῦ Π. Ἰωαννικίου περὶ τῶν δικαιωμάτων σταυροπηγίου δοθέντων τῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου μετοχίῳ τῆς μονῆς τοῦ Καρακάλλου τῷ ἐν τῷ Ἰσμαίλιῳ. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1648, Καρακάλλον, Ἰουνίου Ἰνδικτ. 1).
- 226) 1671. Σιγίλλιον τοῦ Π. Μεθοδίου περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ σταυροπηγίου ἐκδοθέντων ὑπ' αὐτοῦ τῇ μονῇ τῆς ἁγίας Τριάδος τῇ οἰκοδομηθείσῃ ὑπὸ τοῦ Κ. Σαουλῆ ἐπὶ τῆς νομῆς πλησίον τοῦ Ἰασίου καὶ ἀφιερωθείσῃ ὑπ' αὐτοῦ τῷ Μοναστηρίῳ τοῦ Ξηροποτάμου. «Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ὁ ἐντιμώτατος». (1671, Ξηροποταμ. Φεβρουαρίου).
- 227) 1682. Σιγίλλιον τοῦ Π. Διονυσίου περὶ προαγωγῆς τῆς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς σταυροπηγίας. (Ἐπάρχει σημείωσις). (1682, *ibidem*).

¹ Τσαούση ἢ Τσαούς μαναστήρ εἶναι ἡ Μονὴ τῶν Βλαταίων (καὶ οὐχὶ Βλατέων), περὶ ἧς ἀρίστην μονογραφίαν ἔγραψεν ὁ μακ. Π. Παπαγεωργίου (Byzant. Zeitschrift, τόμ. VIII σ. 402 - 428) τὸν δὲ κατάλογον τῶν χειρογράφων ὁ σεβ. πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρ. Εὐστρατιάδης (Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐτ. Β'. 1918 σ. 97 ἐ.).

- 228) 1687. Γράμμα τοῦ Π. Διονυσίου περὶ τῆς εὐταξίας ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1687, Σκήτη τῆς ἁγ. Ἐκκλησίας).
- 229) 1734. Σιγίλλιον τοῦ Π. Στραφείμ ἐν τούτῳ, ὅτι τὸ μετόχιον τοῦ ἁγίου Νικολάου κατὰ τὴν Κομητήσσαν ἀνήκει τῇ Μονῇ τῶν Ἰβήρων, καὶ οὐχὶ τοῦ Βατοπαίδιον. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1734, Ἰβήρων).
- α. 56 230) 1780. Ὑπάρχει σιγίλλιον, τοῦ Πατριάρχου Παΐσιου, ἐν τούτῳ ὅτι ὅλοι οἱ ἡγούμενοι τῶν τοῦ Ἁθῶ Μοναστηρίων ἔχουσι δικαίωμα χειροτονεῖν ἀναγνώστας καὶ καθιστᾶν πνευματικούς ἐν τοῖς αὐτῶν μοναστηρίοις. (Οὐκ εἶδα τοῦτο τὸ ἔγγραφο). (1780, Λαύρα).
- 231) 1744. Σιγίλλιον τοῦ Π. Παΐσιου περὶ τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἀρχαίων προνομίων τῆς Λαύρας. «Προϋργαίτατον καὶ ἀναγκαιότατον πρὸ πάντων». (1744, Λαύρα. Νοεμβρίου Ἰνδ. 8).
- 232) 1753. Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου περὶ εὐταξίας ἐν Σκήτῃ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1753, Σ. Ἁγ. Ἐκκλησίας Ἰουλίου).
- 233) 1772. Σιγίλλιον τοῦ Π. Θεοδοσίου περὶ τῶν κολυβάδων Ἀθωνικῶν. «Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Ἱερισσοῦ». (1772, *ibidem*. Ἰουλίου).
- 234) 1775. Σιγίλλια τοῦ Π. Σωφρονίου περὶ τῶν συνόρων τῆς μονῆς Γρηγορίου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1775, Γρηγορίου. Δεκεμ. 1776, Ὀκτ.)
- 235) 1776. Σιγίλλιον τοῦ Π. Σωφρονίου περὶ τῶν τοῦ Ἁθῶ κολυβάδων. «Οἱ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ». (1776, Σ. Ἁγ. Ἐκκλησίας Ἰουνίου 9).
- 236) 1778. Σιγίλλιον τοῦ Π. Σωφρονίου περὶ τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς Μονῆς τοῦ Καρακάλλου ἐν Ἰσμαίλῳ. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1778, Καρακάλλου. Αὐγούστου).
- 237) 1784. Σιγίλλιον τοῦ Π. Γαβριήλ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως Κοινοβίου ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος. «Ἀνάγκη πᾶσα, ὅσα σεμνά, ὅσα τίμια». (1784, Ξενοφῶντος. Δεκέμβ. Ἰνδ. 3).
- α. 57 238) 1794. Σιγίλλια τοῦ Π. Γερασίμου περὶ τῶν συνόρων τῆς μονῆς τοῦ Γρηγορίου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1794, Γρηγορίου. Μαΐου 1798).
- 239) 1798. Σιγίλλια γράμμα τοῦ Π. Γρηγορίου. (ὑπόθεσις ἢ αὐτή). (1798, Γρηγορίου. Δεκέμβ. Ἰνδ. 1).

- 240) 1798. *Σιγίλλιον τοῦ Πατρ. Γρηγορίου* διὰ τὸ μετόχιον (1798, Σιμωνόπετρα, *Ἰανουαρίου*
Σιμωνοπέτρου κατὰ τὴν νῆσον *Λήμνον*, τὸ ἐπο- *Ἰνδικτ. 1).*
νομαζόμενον *Τρύγη*. (Ἐσημειώθη περίληψις).
- 241) 1801. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Καλλινίκου* περὶ τῆς ἀποκατα- (1801, Σιμωνόπετρα,
στάσεως *Κοινοβίου* τῆς *Μ.* τοῦ *Σιμωνοπέτρου*. *Δεκεμβ. Ἰνδικτ. 5).*
«*Ζήλω τῷ πρὸς τὰ θεῖα σκηνιώματα*».
- 242) 1803. Τοῦ αὐτοῦ *σιγίλλιον*, περὶ τῆς συστάσεως *Κοινο-* (1803, Ῥωσικόν.
βίου ἐν τῇ *μονῇ* τοῦ Ῥωσικοῦ. *Αὐγούστου 9).*
«*Ζήλω τῷ πρὸς τὰ θεῖα σκηνιώματα*».
- 243) 1805. Τοῦ αὐτοῦ *σιγίλλιον* περὶ τῶν *δοσιμάτων* ἐκ (1805, Σ. Ἀγ.
τῶν *ἀοκητῶν* τοῦ Ἀθω. (Ἐσημειώθη περί- *Ἄννης Σεπτεμβ.*
ληψις). *Ἰνδικτ. 9).*
- 244) 1813. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Κυρίλλου* περὶ τῆς συστάσεως (1813, Καρακάλλου,
κοινοβίου ἐν τῇ *μονῇ* τοῦ *Καρακάλλου*. *Σεπτεμβ. 2).*
«*Εἰσὶ μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ τὴν πατριαρχικὴν*»
- 245) 1814. Τοῦ αὐτοῦ *σιγίλλιον* διὰ τὸ μετόχιον τῆς *μονῆς* (1814, Ἐοφριγένου.
τοῦ Ἐοφριγένου *Φλωρεστίου*, ἐν *Μολδαβίᾳ*, καὶ *Ἰουνίου 2).*
περὶ τῆς *σταυροπηγίου* ἀξίας αὐτοῦ. (Ἐπάρχει
σημείωσις).
«*Τῶν ὑπὸ χρόνων τελούντων*».
- 246) 1819. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Γρηγορίου* δι' οὗ αὐτὸς ἐπι- (1819, Ἐοφριγένου.
κυροῖ τὸ κείμενον καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἔνδεκα *Μαΐου 7).*
ἐγγράφων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ *Μετόχιον*
τοῦ *Φλωρεστίου*.
«*Λιμένα μὲν σωφροσύνης ἐπιπόνως ἀναζητεῖν*».
- 58 247) 1819. Τοῦ αὐτοῦ *σιγίλλιον* περὶ τῆς *γνησιότητος* τῶν (1819,
ἐγγράφων τῆς *Μονῆς* τοῦ *Σταυρονικήτα*. (Ἐπάρχει *Σταυρονικήτα.*
σημείωσις). *Ἰουλίου).*
- 248) 1820. Τοῦ αὐτοῦ *σιγίλλιον* διὰ τὴν γῆν ἐν ταῖς *Καρεαῖς* (1820, Ῥωσικόν.
τὴν ἀνήκουσαν τῇ *Μονῇ* τοῦ Ῥωσικοῦ. *Ἀπριλίου 8).*
«*Ὅσα τῶν πραττομένων ἐνδέχεται τὴν μνήμην*
διαφυγόντα».
- 249) 1833. *Σιγίλλιον τοῦ Π. Κωνσταντίνου*¹, δι' οὗ αὐτὸς (1833, Ῥωσικόν.
ἐπικυροῖ τὸ *κοινοβίον* τῆς *Μονῆς* τοῦ Ῥωσικοῦ *Μαρτίου 6).*
καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἱερομονάχου *Γερασίμου*
καθηγουμένου αὐτῆς.
«*Τὰ καλῶς καὶ ὀσίως εἰς τὸ εἶναι προκεχω-*
ρηκότα».

¹ Λάθος ἀντὶ τοῦ *Κωνσταντίου*, τοῦ τὸ α' πατριαρχεύσαντος ἀπὸ 1830 - 4.

- 250) Ἀναφορά τοῦ Π. Καλλίστου πρὸς τὸν Βασιλέα... (Δοχειαρίου).
 (ὄνομα λείπει) ἐν τούτῳ, ἵνα ὁ μέγας ἑταιρειάρχης Τραχανιώτης¹ μὴ ἀφαιρῇ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου τὸ κτήμα ἐν Ἐρμηλῖα, ὃ τὸ μοναστήριον ἠγόρασεν ἀπὸ τὸν Συρμούρη.
 «Κράτιστα, Θεόστεπτε, Θεοδοξότατε, Θεοπρόβλητε».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 90ς.

Περὶ τινῶν ἀρχαίων ἐγγράφων συνθεμένων ἐν τῷ Ἀθῶ.

- 251) 983. Δωρεὰ τοῦ ἐν Ἀθῶ Ἀθανασίου, ὃς ἔχαρίσατο τῷ ἑαυτοῦ φίλῳ Ἰωάννῃ τῷ Ἰβηρῶι χρυσόβουλλον βασιλέως Βασιλείου, παραχωροῦν δικαιώματα ἔχειν θαλασσόπλουν πλοίων :
 «Ἀθανάσιος ὁ εὐτελής μοναχὸς καὶ ἠγούμενος».
 (6493, Ἰβήρων. Δεκεμ. Ἰνδικτ. 13).
- 252) 997. Δύο ἀφιερωτικὰ πρακτικά, περὶ τῆς παραδόσεως τῶν μοναστηρίων τοῦ Μονοξυλίτου καὶ τοῦ Πλατῆ τῇ Λαύρα, ἔτι ἐπὶ τῆς βιωτῆς τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίου.
 (6505, Λαύρα).
- 253) 1011. Ἀπλῆ δωρεὰ τοῦ Εὐστρατίου ἠγούμενον τῆς Λαύρας, ὅστις ἔδωρήσατο τῇ μονῇ τοῦ Βουλευτηρίου τῇ ἐν Ἀθῶ, μονύδριον ἐν τῇ νήσῳ τῆς Σκύρου.
 «Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς Εὐστράτιος ἑλέει Θεοῦ ταπεινὸς μοναχός».
 (6519, Λαύρα).
- 254) 1030. Ἀσφάλεια Γεωργίου μοναχοῦ τοῦ Χαρζάνου περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐν Ἀθῶ μονυδρίου τοῦ Πιθαρίου εἰς ἄλλον μοναχόν².
 (6538, Λαύρα. Φεβρουαριῶ. Ἰνδ. 7).

¹ Γράφει: Τραχανιώτης. Ὁ βασιλεὺς εἶναι ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος, πρὸς ὃν λίαν φιλικῶς διέκειτο ὁ Καλλίστος. Τὸ ἐγγράφον ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Χρ. Κιτῆ ἐν Ἐπετηρίδι τῆς Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδῶν Τόμ. Ε' (Ἀθῆναι 1928) σ. 102-103. Περὶ τοῦ Τραχανιώτης βλ. τὰ ἐν «Ἑλληνικοῖς» ἔτ. Β' (1922) σ. 435-6 ὑπὸ τοῦ φίλου κ. Ἀρμάντου σημειούμενα.

² Γεώργιος ὁ Ἰβηρ, ὁ τῆς τοῦ γένους αὐτοῦ μονῆς ἠγούμενος, ὁ καὶ Τορνικιὸς ὑπογραφόμενος, σπαθάρης ὢν Ἑλλάδος καὶ διοικητής, ἦλθεν ἐν τῷ Ὄρει καὶ ἠγόρασε μίαν μονὴν τοῦ Προδρόμου ἐπικαλουμένην τοῦ Πίθου καὶ Χαρζανά διὰ τετρακόσια χρυσὰ νομίσματα ἐπὶ σκοπῶ, νὰ ἔλθῃ νὰ μονάσῃ ἐν αὐτῇ. Ἡ τῶν Ἰβήρων μονὴ πρότερον ἐτιμάτο ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προδρόμου· μήπως αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ τοῦ Πίθου καὶ Χαρζανά; διότι Ἰβήρων, τοῦ γένους ἐστὶν ὄνομα, οὐχὶ δὲ τοῦ τύπου ἢ τοῦ

- «Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς Γεώργιος μοναχός».
- 255) 1034. *Διάπρασις, πώλησις τῆς γῆς τῆ μονῆ τοῦ Ἐσφιγμένου παρὰ τῶν μοναχῶν Γερμανοῦ καὶ Πέτρον διὰ 20 νέων σταθερῶν ἡλιοσελήνων (sic). «Ἐν ὄνόματι Πατρὸς..... Γερμανὸς μοναχὸς καὶ ἡγουμένος».* (6543, Ἐσφιγμένου Δεκεμβρ. Ἰνδ. 3).
- 256) 1046. *Πράξις, περὶ τῆς πωλήσεως τοῦ μονυδρίου τοῦ Ἀτζῆ-Ἰωάννου, τῆ Λαύρα, ὑπὸ τῆς μονῆς τοῦ Φιλοθέου.* (6554, Φιλοθέου).
- 257) 1083. *Πράξις περὶ τῆς ἀνακαινίσεως τῆς μονῆς τοῦ Ξενοφῶντος παρὰ τοῦ Στεφάνου, μεγάλου Δρουγυαρίου Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου. «Πρόσσεσι τοῖς ἐν εὐσεβείᾳ βασιλεῦσι».* (6591, Ξενοφῶντος Ἰουλίον Ἰνδ. 12).
- 258) 1087. *Χαρτῶν ὑπόμνημα τοῦ Πρώτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σάββα καὶ λοιπῶν ἡγουμένων περὶ τῆς σκήτιως Χάλδων. «Εἶχον μὲν οἱ ὅλως τῷ Θεῷ οἰκειωθέντες».* (6595, Φιλοθέου. Ἀγούστου Ἰνδικτ. 10).
- 259) 1102. *Οἰκειωφελὲς γράμμα Δαμιανοῦ ἡγουμένου, περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου Καλαφατίου τῆ Λαύρα. «Ἐν ὄνόματι... Δαμιανὸς μοναχός».* (6610, Λαύρα. Ἰνδικτ. 10).
- 260) 1142. *Καταγραφή τῆς περιουσίας τῆς μονῆς τῶν Ῥώσων, τῆς ἐπονομαζομένης Ξυλουργοῦ. «Ἐπιδημήσαντες ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας».* (6651, Ῥωσσοικόν. Δεκεμβρίου 14 Ἰνδικτ. 2).

κτίτορος τῆς μονῆς. (Χειρόγραφον Φιλοθεϊτικὸν παρ' Οὐσπένοκη, Ἱστορία τοῦ Ἁθῶ III (Κίεβον 1877 σ. 292). Κατ' ἄλλους ἦτο μεταξὺ Ἰβήρων καὶ Μυλοποτάμου, ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀντίκειται τὸ τοῦ Πρώτου Ἰωάννου δωρητήριον πρὸς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἐκδοθὲν τῷ 991, δι' οὗ παραχωρεῖ: «καὶ τὰ ἀλιότοπια τοῦ τε αὐτοῦ Πλατέως καὶ τὰ τοῦ Πείθου καὶ τοῦ Κάσπακος, ἃ εἰσι τῆς δεσποτείας τοῦ Πρωτάτου (Ἀθωαίτις Στοιχ. 8. Βυζ. Χρονικά Πετροποπόλεως 1899 Παραρτ. 3). Τῷ 995 οἱ πατέρες τοῦ Ὄρους ἀπέστειλαν εἰς τὸν βασιλέα τὸν μοναχὸν *Θωμᾶν τὸν Πιθραῶν* (Σμυρνάκη, Τὸ ἅγιον Ὄρος σ. 37). Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι τοῦ Πίθου ἦν μονύδριον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς. Κατὰ τὴν Ἀσφάλειαν, ὁ μοναχὸς Γεώργιος ὁ Ἰβηρ παραδίδωσι τὸ μονύδριον Πίθου εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον (Πανδώρα ΙΔ' σ. 32 κατὰ ἐγγράφον ἀποκείμενον ἐν Λαύρα). Ὅτι τὸ ὄνομα *Χαρζανάς* εἶναι Ἰβηρικὸν ἐπέχω, γνωρίζω μόνον εἰς τὰ περίε τῆς Κων/πόλεως μονὴν τοῦ *Μωροχαρτζάνη* (ἐν τυπικῷ τῆς μονῆς Παντοκράτορος παρὰ Δημητρεῖ βσκη (Τυπικά, Κίεβον 1895 σ. 697): *Τὸ προάστιον τοῦ Μωροχαρτζάνη*. Καὶ ὁ Ψελλὸς ἀναφέρει περὶ *Μιχαὴλ τοῦ ποτε Βίστου*, ὅτι εἰς μοναστήριον ἑαυτὸν πενέστατον κατέκλεισε, τοῦ *Μωροχαρτζάνου* μὲν λεγόμενον, τοπίων δέ τινων εὐπαροῦν ὀλίγων, ἀπ' ὧν οἱ... μοναχοὶ τρέφονται» (παρὰ Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Ε', σ. 342) Βλ. καὶ παρὰ Δουκαγγίω λ. *Χαρζάνιος*, ἡγουμένος τῆς μονῆς *Χαρζανά* ὑπογράφεται εἰς τὸ Ἐγκλητικὸν γράμμα ὁ Κύριλλος μοναχὸς τῷ 1016 (Ἀθωνιάς, Καλλιγῆ σ. 58).

- 261) 1169. *Προῶξις*, περί τῆς παραδόσεως τοῖς Ῥώσσοις μοναχοῖς τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Θεσσαλονικέως ἐν τῷ Ἄθωνι μετὰ τῆς κρατήσεως ὑπ' αὐτῆς καὶ τῆς μονῆς τοῦ Ξυλουργοῦ.
«Οἱ τοὺς ἐν τοῖς βιώτικοις πράγμασι σπουδαιότερους».
(6677, Ῥωσσοικόν. Ἀγούστου Ἰνδικτ. 2).
- 262) 1316. Ἀνταλλαγὴ τῆς Βανίτζας μετὸν πλησίον τοῦ Βατοπαιδίου ἀγρόν.
«Ἐλεγε μὲν ἐξ ἀμνημονεύτων τῶν χρόνων».
(6824, Ἐσφιγμένον. Μαῖον Ἰνδικτ. 14).
- 263) 1324. *Προῶξις*, περί τοῦ κελλίου τοῦ Ἐξυπολίτου, τοῦ παραδοθέντος τῷ μοναστηρίῳ τοῦ Καρακάλλου.
«Ἡ τοῦ Καρακάλλου σεβασμία μονή».
(6832, Καρακάλλου. Φεβρουαρίου Ἰνδικτ. 7).
- 264) 1334. *Προῶξις*, περί τῆς παραδόσεως τῆς μονῆς τοῦ Φιλαδέλφου τῆ μονῆ τοῦ Κουτλουμουσίου.
«Ἡ σεβασμία τοῦ Κουτλουμουσίου μονή».
(6842, Κουτλουμ. Ἰουλίον Ἰνδικτ. 2).
- α. 61 265) 1345. *Προῶξις*, περί τῆς ἐξαγορᾶς τεσσάρων τῶν τοῦ Ἄθω γερόντων ἐκ τῶν πειρατῶν διὰ 500 μονέτων. (Ἐσημειώθη περίληψις).
(6853, Δοχειαρίου. Ἰουνίου Ἰνδ. 13).
- 266) 1353. *Ἐγγραφον* τῆς τοῦ Ἄθω διοικήσεως, περί τῆς παραδόσεως τῆ Λαύρα τῶν κελλίων ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Γλωσσίας.
«Ἡμεῖς διὰ τὴν συμβᾶσαν τῶν ἀθέων Τούρκων ἐπίθεσιν».
(6861, Λαύρα. Ἀπριλίου Ἰνδ. 6).
- 267) *Ἐγγραφον* τῆς αὐτῆς διοικήσεως περί τῆς παραδόσεως τῆ Λαύρα τοῦ λατινικοῦ μοναστηρίου Ἀμαλφινῶν.
«Ἐπεὶ ἡ τῶν Μολφινῶν μονὴ καταμεληθεῖσα».
(... Λαύρα, Ἀγούστου Ἰνδικ. 15).
- 268) 1363. *Προῶξις* περί τῆς παραδόσεως μονυδρίου Κάιτσαρη τοῖς Ῥώσσοις μοναχοῖς.
«Ἐπειδὴ διὰ τὴν γενομένην φθορὰν καὶ ἀπώλειαν».
(6871, Ῥωσσοικόν. Ἀπριλίου).
- 269) 1399. Συναξέως γράμμα, περί τοῦ μοναστηρίου Λειβαδογενίου. (Ἐσημειώθη περίληψις).
(6907, Δοχειαρίου. Μαῖον).
- 270) 1543. *Προῶξις* περί παραχωρήσεως τῆ μονῆ τοῦ Σταυροσκήτου μέρους ξυλικοῦ δάσους ἐκ τοῦ μερίσματος τοῦ Πρωτάτου.
(7052, Σταυροσκ. Ὀκτωβ. Ἰνδ. 2).
- 271) 1570. Εὐχαριστήριος καταγραφὴ τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου περί τῆς ἐξαγορᾶς κτημάτων καὶ πληρωμῆς χρεῶν τούτου τοῦ μοναστηρίου ὑπὸ τῆς ἡγε-

Ε.Σ.Δ.Τ.Σ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

- μονίδος Ῥωξάνδρας. (Τὸ ἐγγράφον σχεδὸν ὅλον ἀντεγράφη).
- 272) 1570. Εὐχαριστήριον ἐγγράφον τῆς μονῆς τοῦ Δοχειαρίου δι' ὁμοίαν εὐεργεσίαν τῆς ἡγεμονίας Ῥωξάνδρας. (7078, Δοχειαρίον. Αὐγούστου Ἰνδικε. 13).
« Ἐκ ἔτει ζος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ».
- 273) 1664. Πράξις, περὶ τῆς ἐλαττώσεως δοσιμάτων ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, ἐξ αἰτίας τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως. (7172, Δοχειαρίον. Ἀπριλίον).
« Ἐπὶ ἔτους αχξδ' ... ἐλθόντες οἱ Δοχειαρίται ».
- 274) 1672. Δύο ἀντίγραφα τῶν πωληθέντων κελλίων ἐν Ἄθῳ.
α) τῆς Λαύρας ἀπὸ τὰ 1672 - 1749. (1672, Λαύρας).
β) τοῦ Καρακάλλου. (1707, Καρακάλλου).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1^{ος}.

Χρυσόβουλλα καὶ διατάξεις Βασιλέων, Κράλεων, ἡγεμόνων, Δεσποτῶν καὶ Ζουπάνων Σέρβων.

- 276) Χρυσόβουλλον τοῦ μεγάλου Ζουπάνου κυρίου Στεφάνου Νεμάνη, περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς Μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου. (Αὐτόγραφον αὐτοῦ σερβιστί, τοῦ 12^{ου} αἰῶνος· ἔτος οὐχ ὑπάρχει).
« Ἀπ' ἀρχῆς ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' αὐτῆς ».
- 277) 1230- Χρυσόβουλλον Κράλου Στεφάνου Βλαδισλάου, (Ἔτος οὐχ ὑπάρχει).
1237. υἱοῦ τοῦ πρωτοστέπτον Κράλου Στεφάνου, δοθέν τῇ μονῇ (1230 - 1237) τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῆς Μπήστριτσας. (Ἐσημειώθη ἡ περίληψις).
- 278) Πρόσταγμα. (Ὄνομα λείπει). Ὁ βασιλεὺς παραχωρεῖ τὰ κτιτορικὰ αὐτοῦ δικαιώματα ἐπὶ τῆς μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κράλη Οὄρωση.
« Ἐπεὶ ἐζήτησαν τὴν βασιλείαν μου ».
- 279) Χρυσόβουλλον Στεφάνου Οὄρωση τρίτου περὶ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς Χιλανδαρίου. (Ἡ ἀρχὴ λείπει). (Ἔτος οὐχ ὑπάρχει. Χιλανδαρίου).

«Ἡ βασιλεία μου ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς».

- 280) Χρυσόβουλλοι Κράλαν Στεφάνου, υἱοῦ τοῦ Οὐ-
ρωση τοῦ τρίτου. Περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆ μονῆ
τοῦ Χιλανδαρίου χωρίου Σλοβορίου, κ. τ.λ. (Συν-
ετημήθη παρ' ἐμοῦ). (*Ετος οὐχ ὑπάρχει.
Ibidem).
- 281) Χρυσόβουλλον Στεφάνου βασιλέως καὶ αὐτο-
κράτορος Σέρβων καὶ Ἑλλήνων, περὶ τῆς ἐπι-
σκέψεως αὐτοῦ εἰς τὸ "Ἅγιον Ὄρος μετὰ τῆς
γυναίκας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς ἀφιερώσεως κτη-
μάτων τῆ μονῆ τοῦ Χιλανδαρίου.
«Ἄξιον καὶ εὐάρεστον καὶ εὖνουν ἔστι πάντοτε
τὴν δόξαν ἀναπέμπειν τῷ Θεῷ ἐν Τριάδι» . . .
(Σερβιστί).
- 282) 1346. Τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ κτήμα τῆς μονῆς τῶν Ἰβή-
ρων τὸ ἐπονομαζόμενον Ῥαδολεΐβα. (*6854, Ἰβήρων.
Ἰανουαρ. Ἰνδ. 14).
«Ὡσπερ τὸ ἀναπνεῖν».
- 283) 1346. Τοῦ αὐτοῦ διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τῶν Ἰβή-
ρων. «Ἐπεὶ οἱ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ
Ἄθω».
- 284) 1346. Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Φι-
λοθέου. (*6854, Φιλοθέου.
Ἀπριλίον Ἰνδ. 14)
- σ. 64
«Ἡ βασιλεία μου τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι».
- 285) 1346. Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Ζω-
γράφου. (ὑπάρχει σημείωσις). (*6854, Ζωγράφου.
Ἀπριλίον Ἰνδ. 14).
- 286) 1346. Τοῦ αὐτοῦ διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Βα-
τοπαιδίου. (*6854, Βατοπαιδίου.
Μαῖου Ἰνδ. 14).
«Καὶ τοῖς μὲν τὰ πρῶτα βάρθρα».
- 287) 1346. Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ
Ἐσφιγμένου. (*6855, Ἐσφιγμέν.
Δεκεμβ. Ἰνδ. 1).
«Καλὴ μὲν καὶ στρατιωτικὴ φάλαγξ».
- 288) 13 . . Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὰ μετόχια τῆς μονῆς τοῦ
Ἐσφιγμένου. (*68 . . . *ibidem*).
- «Ἐπεὶ οἱ ἐν τῇ περὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος».
- 289) 1347. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς τοῦ
Ῥωσσοικοῦ. (*6855, Ῥωσσοικόν.
Ἰανουαρ. Ἰνδ. 1).
«Βασιλεῖ πιστῷ καὶ θεοφιλεῖ».
- 290) 1347. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆς κάρας τοῦ
ἁγίου Παντελεήμονος τῆ μονῆ Ῥώσσω. (Ἐση-
μειώθη περίληψις). (*6855, Ῥωσ. *ibid.*
Ἰανουαρ. Ἰνδ. 1).

- 291) 1347. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κτημάτων τῆς Λαύρας ἐκ παντοίων ὑποχρεώσεων. (6856, Λαύρα. Δεκεμβ. Ἰνδ. 1).
«Εἶπερ ἄλλη τις βασιλεῖ προσήκουσα ἀρετὴ».
- 292) 1349. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀναγραφῆς τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ τῇ Ἀρχιεπιγ. διαφόρων κτημάτων (σερβιστῆ). (6857, Χιλανδαρίου, Ἰνδ. 10).
«Κύριε Θεέ μου, μεγάλη καὶ ἀρρητός σου ἡ εὐσπλαχνία».
- 293) 1349. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου βασιλέως Σερβίας, διὰ τὸ χωρίον τῆς Ἀραβενικίας τὸ ἀνήκον τῇ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου. (6857, Δοχειαρίον. Μαρτίου Ἰνδικ. 2).
«Ἐπεὶ προευεργέτησεν ἡ βασιλεία μου».
- 294) 1349. Τοῦ αὐτοῦ διὰ τὰ κτήματα τῆς Μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ. (6857, Ῥωσικόν. Ἰουνίου, Ἰνδικ. 2).
«Εὐλαβῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀξιοχρέως». (Ἐπάσχει καὶ ἄλλον ὅμοιον χρυσόβουλλον αὐτοῦ, ἐπὶ χάριτος, τοῦ αὐτοῦ ἔτους, μηνὸς καὶ ἡμερομ.).
- 295) 1353. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου Ποσηρίου, ἐγγραφείσης τῷ τῶν Σερῶν Μητροπολίτῃ Ἰακώβῳ. (6861, Ῥωσικόν. Ἰνδικ. 6).
«Ἴνα ταύτην ἔχη μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ». (Ἐσημειώθη περίληψις).
- 296) 1355. Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν τοῦ χωρίου γῆν Κιομπινίου, τὴν ἀνήκουσαν τῇ Μονῇ τοῦ Χιλανδαρίου. (6863, Χιλανδαρίον. Ἰουλίου Ἰνδικ. 8).
«Ἐχει θέλησιν καὶ διατάττει ἡ βασιλεία μου». (Σερβιστί).
- 297) 1357. Χρυσόβουλλον βασιλέως Στεφάνου τοῦ Οὐρῶση, ἐπικυροῦν τὰ κτήματα τῆς Καισαρίσεως, γυναικὸς τοῦ Καίσαρος Προελιούμπου. (6865, Λαύρα. Ἰνδικ. 10).
«Ἴδου τί καλόν, ἢ τί τερπνόν». (Σερβιστί).
- 298) 1361. Χρυσόβουλλον βασιλέως Στεφάνου τοῦ Οὐρῶση διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου. (6869, Χιλανδαρίου. Ἰνδικ. 14).
«Ἴδου νῦν τί καλόν καὶ τί τερπνόν». (Σερβιστί).
- 299) Τοῦ αὐτοῦ, περὶ διαφόρων κτημάτων τῆς μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου. (... *ibidem*).
«Ἐν τῇ ἐκτάσει τῆς θείας δυνάμεως καὶ τῆς οὐρανοῦ γνώσεως». (Σερβιστί).
- 300) Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῇ Λαύρᾳ τοῦ μοναστηρίου τῶν ἁγίων Πάντων μὲ τὰ αὐτοῦ (Λαύρα. Νοεμβ. Ἰνδικ. 15).

Ε.Υ.Δ. της Ε.Τ.Π.
ANNINA 2006

- σ. 66 κτήματα, τοῦ ἀνεγερθέντος παρὰ τῆς αὐτοῦ μητρὸς¹.
- «Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω».
(Σερβιστί).
- 301) 1363. Χρυσόβουλλον Δεσπότην Ἰωάννου τοῦ Οὐγλεση (6872, Σιμωνοπέτ.
περὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μοναστηρίου τοῦ Σιμωνοπέτρων. (Ἑλληνικὴ μετάφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ). Ὀκτωμβρ. Ἰνδ. 7).
- 302) 1369. Τοῦ αὐτοῦ, λύσις τῆς φιλονικίας περὶ τῆς γῆς (6877, Ζωγράφου.
μεταξὺ τοῦ ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ Ἰακώβου καὶ Φεβρουαρ. Ἰνδ. 7).
τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου.
«Πρὸ ὀλίγου ἀντεκρίθησαν».
- 303) 1369. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆ μονῆ τοῦ (6877, Κουτλουμουνα.
Κουτλουμουσίου χωρίου Νεοχωρι. Ἀπριλίον Ἰνδ. 7).
«Ἴδου γὰρ τί καλὸν ἔργον καὶ τῷ Θεῷ εὐάρεστον». (Σερβιστί).
- 304) 1377. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Δεσπότην Δραγάση διὰ (6885, Χιλανδαρίου
τὰ κτήματα τοῦ οἴκου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἰουνίου Ἰνδ. 15).
τῆς τοῦ Χιλανδαρίου. (Ὑπάρχει σημείωσις).
- 305) 1377. Τοῦ αὐτοῦ, διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσσοικῶν. (6885, Ῥωσσοικῶν.
Ἰνδικτ. 15).
«Ἐπειδὴ οὖν πολλῶν καὶ μεγάλων δωρεῶν».
(Σερβιστί).
- 306) 1381. Χρυσόβουλλον Κνέζου Στεφάνου Λαζάρου περὶ (6889, *ibidem*).
τῆς ἀφιερώσεως τῆ μονῆ τοῦ Ῥωσσοικῶν Ἐκκλησίας τοῦ Σωτήρος ἐν Χβοσνίῳ, πλησίον τῆς μητροπόλεως τοῦ Χβοσνίου.

¹ Ἐτι σκοτεινότερά εἰσι τὰ περὶ μονῆς ἁγίων Πάντων ἐν Ἄθῳ. Ἐν Λαύρᾳ ὑπάρχουσι, πλὴν τοῦ ἀνωτέρω, δύο ἕτερα ἐγγραφα περὶ τῆς μονῆς ταύτης, περὶ ἧς οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐγραφέ τι. Ἐν χρυσόβουλλῳ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἐκδοθέντι ὑπὲρ τῆς Λαύρας τῷ 1446, ἀναγινώσκομεν: «Ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κύρ Ἰγνάτιος ἀναδραμὸν εἰς τὴν βασιλείαν μου ἀνέφερε πῶς ἔκτισεν ἐκ βάθρων εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος τὸ τοῦ Ἄθω μονὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τῶν ἁγίων Πάντων καὶ συνέστησε καὶ ἐβελτίωσεν αὐτὴν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ παρεκάλεσεν, ἵνα ποιήσῃ ἡ βασιλεία μου πρὸς αὐτὴν εὐεργεσίαν τινά (παραχωρεῖ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου σιτάριον μόδια τρία καὶ ὄσπριον μόδια δύο, «σολέμνιον» ἦτοι ἐτησίως). Μετὰ ἐν ἔτος, τῷ 1447, γίνεται ἕτερα εἰς αὐτὴν δωρεά: «Ἐγὼ Θεόδωρος ὁ Βασιλεὺς, τὸ παρὸν ἀφιερωτήριον γράμμα ποιῶ πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ θεϊαν μονὴν τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μελετίου τὴν κατὰ τὸ ἅγιον Ὄρος κειμένην, καὶ εἰς ὄνομα τιμωμένην τῶν ἁγίων Πάντων» (ἐν μεμβράνῃ). Ποῦ τοῦ Ὄρους ἔκειτο ἡ μονὴ αὕτη, οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

- «Οἱ τὴν ἄνω δόξαν ἐπιτυχεῖν ἐπιθυμοῦντες».
(Σερβιστί).
- 307) 1381. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἄλλων κτημάτων τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ.* (6889, *ibidem*.
Ἰνδικτ. 4).
«Κατὰ τὴν ἀρρητον φιλανθρωπίαν τοῦ Δεσπότη μου Χριστοῦ». (Σερβιστί).
- 308) 1385. *Χρυσόβουλλον τοῦ Εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου δοθέν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Δημητρίῳ τῷ Βοεβόδα διὰ τὰ κτήματα τῆς παρ' αὐτοῦ οἰκοδομηθείσης ἐκκλησίας τῆς Ἀναλήψεως πλησίον τῆς πόλεως Στόηπιον.* (Ἐσημειώθη περίληψις). (6893, *ibidem*).
- 309) 1392. *Χρυσόβουλλον Βόλκου, υἱοῦ τοῦ Σεβαστοκράτορος Μπράγκου, ἐγγόνου Μιάδου Βοεβόδα, περὶ τῆς ἀφιερώσεως 200 οὐγγίων, τῇ μονῇ τοῦ Χιλανδαρίου.* (Μετὰ τὸ προοίμιον λέγει: «Γράφω ἵνα ἦ γνωστὸν ἐκάστῳ, ὅτι ἐποίησάμην εἰρήνην μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν». (Σερβιστί). (6901, *Χιλανδαρίου*.
Νοεμβ. 21).
- 310) 1395. *Χρυσόβουλλον Εὐγενείας μοναχῆς μετὰ τῶν θεοσδότην τέκνων αὐτῆς Κνέζου Στεφάνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Βλάκου, διὰ τὰ κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ.* (6903, *Ῥωσικόν*.
Ἰουνίου 8).
«Οἱ τὴν ἄνω δόξαν ἐπιτυχεῖν ἐπιθυμοῦντες».
(Σερβιστί).
- 311) 1395. *Χρυσόβουλλον Κνέζου Στεφάνου, υἱοῦ τῆς Εὐγενείας μοναχῆς, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν μετοχίων τῆς Λαύρας ἐκ παντοίων ὑποχρεώσεων.* (6903, *Λαύρα*.
Ἰνδικτ. 3).
«Οἱ τῷ νοητῷ φωτὶ καταυγασθέντες τὸν νοῦν Προφηταὶ τὰ μέλλοντα προορῶντες». (Σερβιστί).
- 312) 1398. *Τῆς εὐσεβοῦς ἡγεμονίδος Εὐγενείας μοναχῆς περὶ ἀφιερώσεως τῇ Λαύρᾳ διαφόρων γαιῶν.* (6906, *Λαύρα*.
Ἀγούσιον 1.
Ἰνδικτ. 6).
«Οἱ τῷ νοητῷ φωτὶ καταυγασθέντες τὸν νοῦν».
(Σερβιστί).
- 313) 1407. *Χρυσόβουλλον Στεφάνου Δεσπότη τῆς Σερβίας, περὶ ἀφιερώσεως τῇ Λαύρᾳ διαφόρων χωρίων.* (6915, *Λαύρα*.
Ἰανουαρίου 3.
Ἰνδικτ. 15).
«Λαμπρὰ οὖν καὶ παγκόσμιος σύνθεσις. (Σερβιστί).
- 314) 1413. *Χρυσόβουλλον Στεφάνου Γρηγορίου, περὶ ἀφιερώσεως χωρίων τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Παύλου.* (6922, *Ἁγ. Παῦλος*.
Ὀκτωβ. 3).

- «Ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παρα-
γαγών». (Σερβιστί).
- 315) 1413. Χρυσόβουλλον Δεσπότην Γιούργον περὶ τῆς ἀφιερ-
ώσεως χωρίων τῆ μονῆ τοῦ Ἁγίου Παύλου. (6922, *ibidem*. .
Νοεμβ. 15).
- «Ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παρα-
γαγών». (Σερβιστί).
- 316) 1415. Χρυσόβουλλον Στεφάνου Δεσπότην τῆς Σερβίας
διὰ τὰ κτήματα τῆς Λαύρας. (6923, Λαύρα).
- «Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι». (Σερβιστί).
- 317) 1427. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ ἀφιερώσεως τῆ Λαύρα δύο
μυριάδων ἀργυρῶν καὶ 20 λιτρῶν ἀργύρου. (6935, *ibidem*.
Ἰανουαρίον 20).
- «Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι». (Σερβιστί).
- 318) 1428. Τοῦ μεγάλου Τσελνίκου Ῥαδίτσου περὶ ἀφιερώ-
σεως τῆ μονῆ τοῦ Κωνσταμονίτου 20 λίτρας
ἀργύρου ἐκ τῶν 7 χωρίων αὐτοῦ. (Ἐσημειώθη
περίληψις). (6936, Κωνσταμ.)
- 319) 1429. Χρυσόβουλλον Δεσπότην Γιούργον περὶ τῆς ἀφιερ-
ώσεως πολλῶν χωρίων τῷ μεγάλῳ Τσελνίκῳ
Ῥαδίτση. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6937, *ibidem*).
- 320) 1430. Τοῦ αὐτοῦ Δεσπότην διὰ τὰ κτήματα τοῦ Ῥα-
δίτσου. (Ἐπάρχει περίληψις). (6938, *ibidem*).
- 321) 1429. Χρυσόβουλλον τοῦ τῆς Σερβίας Δεσπότην Γιούρ-
γου, περὶ τῆς ἐτησίας δόσεως 50 λιτρῶν ἀργύ-
ρου τῆ μονῆ τοῦ Ἐσφιγμένου. (6938, Ἐσφιγμένον.
Σεπτεμβ. 11).
- «Κατὰ τὴν ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν».
- α. 69 322) 1433. Χρυσόβουλλον τοῦ ἄνω εἰρημένου Ῥαδίτσου διὰ
τὰς 22 λίτρας ἀργύρου τῆ μονῆ Κωνσταμονίτου.
(Ἐπάρχει περίληψις). (6941, Κωνσταμον.)
- 323) 1452. Χρυσόβουλλον τοῦ τῆς Σερβίας Δεσπότην Γιούρ-
γου περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς χωρίων τῆς Λαύρας
ἀντὶ 120 λιτρῶν ἀργύρου. (Ἡ ἀρχὴ λείπει. Συν-
τεμημένον). (6960, Λαύρα.
Φεβρουαρίον 16.
Ἰνδικτ. 14).
- 324) Χρυσόβουλλον Δεσπότην Γιούργον περὶ τῆς ἀφιερ-
ώσεως 60 λίτρας ἀργύρου. (Τὸ τέλος λείπει). (Ἔτος οὐκ ἔπάρχει.
ibidem).
- «Ἐπειδὴ πρὸς πᾶσαν λογικὴν αἴσθησιν». (Σερ-
βιστί).
- 325) Χρυσόβουλλον τοῦ τῆς Σερβίας Δεσπότην Γιούρ-
γου περὶ τῆς χρηματικῆς ἀφιερώσεως 60 λίτρας
ἀργύρου τῆ Μονῆ τοῦ Βατοπαιδίου. (Ἔτος οὐκ ἔπάρχει.
Βατοπαιδ.)
- «Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι». (Σερβιστί).

Ε.Υ. Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

- 326) 1495. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Δεσπότη, Εὐδοκίας τῆς Δεσποίνης Ἀγγελίνας, οἱ δίδουσι τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐκ τῶν πτωχῶν αὐτῶν κόλπων 500 χρυσᾶ κατ' ἔτος.
«Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».
(Σερβιστί).
- 327) 1499. Χρυσόβουλλον τῆς Δεσποίνης Ἀγγελίνας περὶ τῆς παρατάσεως τῇ μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Δεσπότη Γιούργου.
«Κατὰ τὴν ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν». (Σερβιστί).
- 328) 1501. Χρυσόβουλλον Ζουπάνου Μπαρμπούλου Μπάτου, Δάντσουλου Κομήσου καὶ Ῥαδούλου περὶ τῆς ἀφιερώσεως 2000 ἄσπρων τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου.
«Ἐν τῷ νόμῳ διέταξε Κύριος ὁ Θεός.» (Σερβιστί).
- 329) Χρυσόβουλλον Δεσπότη Δραγάση κυρίου Κωνσταντίνου, περὶ διαφόρων κτημάτων τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ.
«Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τίμιον καὶ λίαν τῷ Θεῷ εὐάρεστον». (Σερβιστί).
- 330) Τοῦ εὐσεβοῦς Κυρίου τῶν Σέρβων Γιούργου περὶ τῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ.
«Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι». (Σερβιστί).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2ος

Διάφορα ἔγγραφα Σερβικά.

- 331) 1193. Προᾶξις περὶ τοῦ δάσου, ἀγορασθέντος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Σάββα Σέρβου, διὰ τὸ ἐν Καρεαῖς κελλίον. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6701, Χιλαρδαρίου. Ἰνδικτ. 1).
- 332) 1332. Προᾶξις περὶ τοῦ κελλίου τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ Σέρβου ἐν Καρεαῖς.
«Ἐπεὶ τῆς ἀγαθῆς ῥίζης καλὸς βλαστός». (6840, *ibidem*. Ἰουνίου 13. Ἰνδικτ. 15).
- 333) 1382. Ἐγγραφον, περὶ οἰκοδομῆς μοναστηρίου ἐν τόπῳ λεγομένῳ Δρέντσα παρὰ Δωροθέου μοναχοῦ ἐπὶ τοῦ τῆς Σερβίας ἡγεμόνος Λαζάρου.
«Ὅσοι Πνεύματι θείῳ ἄγονται». (6890, Ῥωσικόν. Μαρτίου Ἰνδικτ. 5)
- 334) 1385. Γράμμα Πατριάρχου . . . τῆς Σερβίας καὶ τῆς Παραθαλασσίας περὶ τῆς τῶν εἰσόδων ἐκκλησίας ἐν Ἰμβροῦ. (6893, Χιλαρδαρίου. Ἰανουαρίου 9).

« Ἐπεὶ οὖν ... ἄλλης καὶ ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῆ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι ».

- 335) 1396. *Μαρτυρικὸν τῶν γερόντων τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσσοικοῦ ἐν τούτῳ, πῶς πρέπει νὰ ἐκτελεῖται μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ἡγεμόνων : Δασάου, Στεφάνου, Βόλκου καὶ τῆς κυρίας Εὐγενείας.* (Ῥωσσοϊκόν. Ἰνδικτ. 4).
- 336) 1633. *Γράμμα Παίσιον ἀρχιεπισκόπου Πεκίου καὶ πάντων τῶν Σέρβων καὶ Βουλγάρων Πατριάρχου περὶ τῆς ἐθελουσίου συνεισφορᾶς εἰς ἀνακαίνισιν τῆς τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς.* (7141, Ἐσφιγμένον. Μαρτίου 25 Ἰνδ. 1).
- « Ἡ ταπεινότης μου γράφει τοῖς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένοις ἅπασιν τοῖς Ὁρθοδόξοις ».
- 337) 1669. *Συγχαρητήριον γράμμα Πατριάρχου Πεκίου Μαξίμου, δοθὲν τῷ Ἱερομονάχῳ Ἀζαρίᾳ.* (7177, Χιλανδάρ.).
- 338) *Γράμμα τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Δανιὴλ καὶ πάντων τῶν Σέρβων καὶ τῆς Παραθαλασσίας, δι' οὗ αὐτὸς ἐπικυροῖ ὅλα, τὰ ὅσα ἀφιέρωσεν ἡ Εὐγενεία μοναχῇ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ἡγεμὼν Στέφανος τῷ ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Παντελεήμονι.* (* Ἔτος οὐχ ὑπάρχει. Ῥωσσοϊκόν).
- « Τῇ συνεργείᾳ τῆς τριλαμποῦς Θεότητος ».
- 339) *Ἐγγραφὸν Γερόντων τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσσοικοῦ δοθὲν ἄρχοντι Δεσπότη κυρίου Στεφάνου Βεσέλκω περὶ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ αὐτῶν.* (* Ἔτος οὐχ ὑπάρχει. Ῥωσσοϊκόν). (Ἐσημειώθη περίληψις).
- 340) 1734. *Ἡ ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου Σαμοκοβίου Συμεὼν περὶ τῆς ἐθελουσίου συνεισφορᾶς τῇ μονῇ τοῦ Καρακάλλου.* (1734, Καρακάλ. Αὐγούστου 13).
- 341) 1734. *Παρακλητικὴ ἐπιστολὴ τῆς τοῦ Καρακάλλου μονῆς πρὸς πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.* (1734, *ibidem*).
- 342) *Ἀπόσπασμα τῆς ἐγγραφῆς καταγραφῆς (Facsimile).* (Χιλανδάριον).
- 343) *Πρακτικὸν τοῦ Πράκτορος Γεκιμίνου ...* (*ibidem*, Νοεμβρίου Ἰνδικτ. 14).
- « Ὁ μετὰ τῆς ἀληθοῦς ὑποκλίσεως καταζηλῶν τῆς Θεσσαλονίκης (sic) διατάξεως καὶ προσταγῆς κατὰ τὴν διαταγὴν σπεύδω νὰ ἐκτελέσω καὶ παραδεχθῶ πᾶσαν δικαιοσύνην ἐπικυρῶν, ἵνα καὶ τὴν μετὰ τινῶν εὐρῶν περὶ τοῦ Ἁγίου

- 344) Ὅρους τοιαύτην». (Ἄλαν περίεργον ἐγγράφον, ὁ δλον σχεδὸν ἀντεγράφη).
 Ἐπιστολὴ τῶν γερόντων τῆς μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ῥωσσίας Ἰωάννην Βασιλείου τὸν Σκληρόν. («Ἡ ἀρχὴ αὐτῆς ἐφθάρη, τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀντεγράφη ὅλον· ἡ ἐπιστολὴ ἄγαν ἐκτεταμένη καὶ περίεργος).... Ἀργυροῦν κεχρυσωμένον.... καὶ τὰ δύο.... Τῆς Κνεγίνας Ἀναστασίας εἰκῶν.... περικεκοσμημένη καὶ περιχρυσος.... Καὶ Βασιλόπαις Ἰωάννης. (idibem).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Χρυσόβουλλα τῶν βασιλέων Βουλγάρων καὶ Γράμματα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀχρίδος.

- 345) 919. Ὑποπιον ἐγγράφον: (6427, Ζωγράφου· «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἄφροῦ». Ἀπριλίου 28).
- 346) 1192. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Καλιμάνου τοῦ Ἀσάνη. (6700, Ζωγράφου. (Ἐπάρχει σημειώσεις). Φεβρουαρίου 2).
- 347) 12... Χρυσόβουλλον Κωνσταντίνου τοῦ Ἀσάνη, δοθὲν τῷ τοῦ Γεωργίου μοναστηρίου, ἀλλὰ οὐχὶ τοῦ ἐν Ἀθῶν. («Ἡ ἀρχὴ λείπει τὸ δὲ ἐπίλοιπον ὅλον ἀντεγράφη). (67... Χιλανδαρίου).
 «καὶ πρὸς ἄλλα εὐδοκοῦμεν... καὶ προσφέρομεν».
- 348) 1347. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου βασιλέως τῶν Βουλγάρων περὶ τῶν χωρίων καὶ κτημάτων τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἀραχώβῳ. (6856, Χιλανδαρίου. (Ἐπάρχει σημειώσεις). Δεκεμβρίου 1).
 «Ἡ βασιλεία μου θερμὴν ἀγάπην ἔχουσα».
- 349) Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Σισμάνου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου διὰ τὸ μοναστήριον τὸ ἐν τῇ Βητώσῃ. (Παρατηρῆμενον ἄνευ προσοχῆς). («Ἔτος οὐκ ἔπάρχει. Ζωγράφου).
- 350) 1566. Ἐπιστολὴ Παῖσιον Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Πρώτης Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Βουλγαρίας, Σερβίας καὶ λοιπῶν, δοθεῖσα παρ' αὐτοῦ τῷ Ἐπισκόπῳ Τιμοθέῳ τῷ προαχθέντι ὑπ' αὐτοῦ εἰς βαθμὸν Μητροπολίτου, Ἰαλίας, Ἀπουλίας, Ἀμβρακίου, Βασιλικῶν, Καλαυρίας, Σικελίας, Με-

E. Γ. Δ. Κ. Τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

λίτης, Δαλματίας και πάσης τῆς Δέσεως σὺν τοῖς δικαιομασίαι, Ἐξάρχου ὄλων τούτων τῶν μερῶν. (Ἐκ τῆ ἐπιστολῆ ταύτῃ καταγεγραμμένα εἰσι πάντα τὰ δικαιομάτα αὐτοῦ).

« Ἡ μετριότης ἡμῶν, τὴν προστασίαν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ... »

σ. 74 351)

Τοῦ αὐτοῦ Συγγιλλιῶδες γράμμα τῷ ἰδίῳ Μητροπολίτῃ ἐν ᾧ αἱ προσδιορισθεῖσαι ὑποχρεώσεις και ἀρετοῖσιμοι (sic) βοήθειαι τοῦ πνευματικοῦ κλήρου και τῆς Ὁρθοδόξου ποιμένης ἐν τοῖς προσηρηθεῖσι μέρεσι τοῖς ἀναφερομένοις δικαιωματικῶς πρὸς τοῦτον τὸν Μητροπολίτην.

« Ἡ μετριότης ἡμῶν ἐν φροντίδι οὔσα ».

(Σύγχρονον.
Ζωγράφου).

352)

Τοῦ αὐτοῦ Συγγιλλιῶδες γράμμα τῷ ἰδίῳ Μητροπολίτῃ ἐν τούτῳ, ἵνα μὴ οὐδεὶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας (οὐ μὴν) ἀπέρχηται εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν διὰ τὴν χειροτονίαν. (Ἐσημειώθη περίληψις).

(Σύγχρονον, *ibid.*)

353)

Τοῦ αὐτοῦ τῷ ἰδίῳ Μητροπολίτῃ περὶ τοῦ δικαιώματος νὰ συγκαλῆ συνόδους ἐκκλησιαστικὰς και τὰ λοιπά. (Ἐσημειώθη περίληψις).

(Σύγχρονον.
Ibidem).

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Χρυσόβουλλα τῶν ἡγεμόνων τῆς Οὐγγροβλαχίας και Μολδαβίας και τὰ ἀναγόμενα αὐτοῖς ἔγγραφα¹.

354) 1429. Χρυσόβουλλον ἂν Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας χαρίζει τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μαρία τὸ τοῦ Βησσαρείου μοναστήριον ἐνθα ὁ ἡγούμενος Κυπριανός, ἐν τούτῳ, ἵνα αὐτὴ και τὰ αὐτῆς τέκνα ὠφελῶνται τοῖς ἐσοδήμασι ἐκ τῶν κτημάτων τούτου τοῦ μοναστηρίου.

(6937, Ζωγράφου.
Φεβρουαρίου 9).

« Ἐπέγνωμεν τῇ καλῇ ἡμῶν γνώσει ».

¹ Βλ. Ἐξοργεσίαι τῶν Ῥωμοῦνων πρὸς τὰς Μονὰς τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἄθων και πρὸς ἄλλοι τὴν Ἀνατολήν. Μετάφρασις ἐκ τῆς Ἐκκλ. Ῥωμ. Ἐφημερίδος « Ὁ Ὁρθόδοξος » ἐν Βουκουρεστίῳ 1881, και Ἐλεγχον ἐν Ἐκκλ. Ἀληθείᾳ ἐτ. 1881, σ. 165 ἐξ.

- 75 355) 1433. Χρυσόβουλλον Ἰωῦ Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας¹: ἀφιεροῖ 3000 χιλ. ἄσπρα τῆ μονῆ τοῦ Ζωγράφου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6941, *ibidem*, Φεβρουαρίου 9).
- 356) 145. Χρυσόβουλλον Ἰω. Μπασσαράβου Βοεβόδα καὶ αὐτοκράτορος τῆς Οὐγγροβλαχικῆς γῆς. (Διεφθαρμένον τόσον, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ τὸ ἀναγνώσῃ τις). (695. . . Κοιτλομ.)
- Ἐν τῷ νόμῳ διέταξε Κύριος ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- 357) 1486. Χρυσόβουλλον Ἰω. Στεφάνου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, ἀφιεροῦντος 100 δουκάτα τῆς Οὐγγαρίας τῆ μονῆ τοῦ Ζωγράφου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6974, Ζωγράφου, Ἰουνίου 10).
- 76 358) 1470. Τοῦ αὐτοῦ χαρίζει 500 ἄσπρα διὰ τὸ νοσοκομεῖον τῆς μονῆς τοῦ Ζωγράφου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6979, *ibidem*, Σεπτεμβ. 13).
- 359) 1487. Χρυσόβουλλον Ἰω. Βλάδου Βοεβόδα Οὐγγροβλαχίας: Χαρίζει τῆ μονῆ τοῦ Ῥωσσοικῶ 6000 ἄσπρα. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6995, Ῥωσσοικόν, Ἰουνίου 12).
- 360) Τοῦ αὐτοῦ, χαρίζει 4000 ἄσπρα τῆ μονῆ τοῦ Φιλοθέου. (Κόπια). (Φιλοθέου, ἔτος οὐκ ὑπάρχει).
- 361) 1492. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς δόσεως 1000 ἄσπρων εἰς τὸ κελλίον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ αὐτοῦ γεννήτορος, τοῦ χρηματίσαντος πρώτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους. (7000, Κοιτλομ., Ἀπριλίου 29).
- «Ἐλέφ Θεοῦ Ἰω. Βλάδας Βοεβόδας».

¹ Ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις τῶν ἡγεμόνων τῆς Οὐγγροβλαχίας ἐν ἀρχῇ ὑπάρχουσι τὰ στοιχεῖα Ι Ω (καὶ μάλιστα τῶν Βουλγάρων), ἅπερ ἀδύνατον νὰ σημαίνουσιν ἐγὼ ἢ ἡμεῖς, ὅπερ ὑπάρχει πρὸ τοῦ ΙΩ: Ἐλέφ Θεοῦ ἡμεῖς ΙΩ Ἰερεμίας, οὔτε Ἰωάννης, ἐπειδὴ συχνάκις προϋπάρχει καὶ τὸ Ἰωάννης. Κατὰ τὸν Εὐστάθιον (εἰς Διονυσίου Περιήγησιν 92) Ἰω ἐλέγετο κατὰ τὴν τῶν Ἀργείων διάλεκτον ἢ σελήνη, λέγει δὲ καὶ τὸ Χρονικὸν Πασχάλιον, ὅτι «οἱ Ἀργεῖοι μυστικῶς διὰ τὸ ὄνομα τῆς σελήνης τὸ ἀπόκρυφον Ἰω λέγουσιν ἕως ἄρτι». Τούτου τεθέντος ἐξηγεῖται καὶ ἡ εἰς τὰ νομίσματα τῶν Βυζαντινῶν συχνότατα ἀπαντωμένη ἀμφικυρτος ἢ Κερόεσσα σελήνη, τὴν ὁποῖαν τότε πλέον ὄχι κατὰ σύμπτωσιν, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν ἔλαβεν ὡς ἔμβλημα αὐτοῦ καὶ τὸ Ὄθωμ. κράτος (Βλ. Σκ. Βυζαντίου, Ἡ Κωνσταντινούπολις, τόμ. I σ. 42). Ἐκ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν ὑπέβαλον κατὰ τὸ Γ' Διεθνὲς Βυζ. Συνέδριον ἐν Ἀθήναις, πέρυσιν, Ἀνακοίνωσιν περὶ τοῦ ΙΩ τούτου, ἀποδείξας, ὅτι οὐδόλως σχετίζεται πρὸς τὸ Ἰωάννης, ὡς ἐρημνεύουσιν αὐτὸ οἱ Σλαβῶνται, ἀποδίδοντας αὐτὸ εἰς τὸν Ἰωαννίτζην, αὐτοκράτορα τῶν Βουλγάρων, ἀλλὰ προῆλθεν ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν χρησῶν, ἐνθα παρίστησι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά, καὶ ἠρμηνεύθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἀθαιρέτως Ἰωάννης, ὄνομα ἀποδοθέν εἰς τὸν «κοιμώμενον βασιλέα» τοῦ Βυζαντίου.

- 362) 1493. Χρυσόβουλλον Ἰω. Πέτρου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει 5000 ἄσπρα τῇ μονῇ τοῦ Κωνσταμονίτου. (7001, Κωνσταμον.)
- 363) 1496. Χρυσόβουλλον Ἰωάν. Ραδούλου Βοεβόδα τῆς Βλαχίας, δι' οὗ χαρίζει 3000 ἄσπρα τῇ μονῇ Ῥωσσοῦ. (7004, Ῥωσσοκόν).
- ο. 77 364) 1534. Χρυσόβουλλον Βηρυτύλου, ἐπονομαζομένου Βλάδου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει τῇ μονῇ τοῦ Χιλανδαρίου 10000 ἄσπρα καὶ 800 διὰ τὸ νοσοκομεῖον.
«Ὅσοι Πνεύματι θείῳ ἀγόμενοι εἰσιν».
- (7042, Χιλανδαρίου. Ἀπριλίον 27).
- 365) 1575. Χρυσόβουλλον Ἰω. Πέτρου Βοεβόδα, δι' οὗ χαρίζει 100 δουκάτα Οὐγγρικά τῇ μονῇ τοῦ Ζωγράφου. (Ἐπάρχει σημείωσις). (7083, Ζωγράφου. Ἰουνίου 1).
- 366) 1577. Χρυσόβουλλον Ἰω. Πέτρου Βοεβόδα Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει 6000 ἄσπρα τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου.
«Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ . . . Τριάδος ἁγίας ὁμοουσίου».
- (7085, Διονυσίου. Ἀπριλίον 28).
- 367) 1579. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῇ Λαύρα 6000 ἄσπρα.
«Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ . . . Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ δούλος».
- (7087, Λαύρα).
- 368) 1589. Χρυσόβουλλον Ἰω. Μήχνου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει 15000 ἄσπρα τῇ μονῇ τοῦ Χιλανδαρίου.
«Τὴν Παναγίαν καὶ θειοτάτην ἀκολουθοῦντες γραφήν».
- (7097, Χιλανδαρίου. Φεβρ. 8).
- 369) 1496. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἱερεμίου Μογήλα Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει 100 δουκάτα Οὐγγρικά τῇ μονῇ τοῦ Ζωγράφου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7006, Ζωγράφου).
- 370) 1098. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῇ Λαύρα 6000 ἄσπρα. (Ἐσημειώθη περίληψις). (6106, Λαύρα).
- 371) 1599. Χρυσόβουλλον Ἰω. Μιχαήλ Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ ἀφιερῶσι πολλὰ κτήματα τῇ μονῇ τοῦ Σιμωνοπέτρου. (7107, Σιμωνοπέτρο. Αὐγουστοῦ 28).

- «Ἐγὼ ὁ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ εὐσεβέστατος . . .
εὐδόκησεν ἡ κυριαρχία μου».
- 78 372) 1606. *Δωρητήριον ἐγγράφον τῆς ἡγεμονίδος Ἄννης τῆς Γόλιας* περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆ μονῆ τοῦ Βατοπαιδίου τοῦ τῆς Ἀναλήψεως ναοῦ ἐν Ἰασίῳ¹. (7114, Βατοπαιδίων).
- 373) 1609. *Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἱερεμίου Μογίλα Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας*, δι' οὗ ἐπικυροῖ τὸ δωρητήριον τῆς Κνεγῆνας Γόλιας. (7117, *ibidem*. Μαγτίου 30).
- 374) 1607. *Κόπια χρυσόβουλλον Ἰω. Ραδούλου Βοεβόδα* περὶ τῆς ἀφιερώσεως 9000 ἄσπρων τῆ μονῆ τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τῶν χωρίων Ρατοκίου καὶ Σηλίστης. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7115, Ξενοφῶντ. Ἀυγούστ. 3).
- 375) 1618. *Χρυσόβουλλον Ἰω. Γαβριήλ Μογίλα Βοεβόδα* τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει τῇ Λαύρα 15000 ἄσπρα. (7127, Λαύρα. Σεπτεμβ. 3).
- 376) 1618. *Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφόρων κτημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου.* (7127, Κουτλουμ. Δεκεμβ. 8).
- «Ἐν τῷ νόμῳ διατάττει Κύριος ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ».
- 377) 1625. *Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα* τῆς Οὐγγροβλαχίας περὶ τῆς ἀφιερώσεως τῆ μονῆ τοῦ Κουτλουμουσίου τὸ τοῦ Κλοκοτσοβούλου μοναστηρίου. (7133, *ibidem*).
- «Ἐλέφ Θεοῦ . . . δίδει ἡ Δεσποτεία μου καὶ διατάττει ἡ Κυριαρχία μου».
- 378) 1531. *Κόπια χρυσόβουλ. Ἰω. Ματθαίου Βοεβόδα* τῆς Οὐγγροβλαχίας. Διὰ τὰ κτήματα τῆς οικήτεως τοῦ Ζδραλίου, τὰ ἀνήκοντα τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7140, Ξενοφῶντος. Ὀκτωμβ. 8).
- 79 379) 1636. *Κόπια τοῦ αὐτοῦ χρυσοβούλλον* διὰ τὰ κτήματα Ῥατοκίου καὶ Σηλίστης, καὶ περὶ τῆς ἀφιερώσεως 10000 ἄσπρων τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7144, *ibidem*).

¹ Ἐπιθι τὸ σπανιώτατον βιβλιάριον: Τὰ τῆς ἐν Ἰασίῳ Μονῆς τῆς Γόλιας ἀπὸ Σ. Ε. Λομβέρδου 1859 σ. 29 (ἀνευ τόπου ἐκδόσεως).

Σημειώσεις. Διὰ τοῦ διαληφθέντος χρυσοβούλλου ἐπικυροῖ τὰ προγενέστερα χρυσόβουλλα, τὰ καθεξῆς :

380)	1520.	1) Ἰω. Μπασσαράβου Βοεβόδα	7028
381)	1526.	2) Ἰω. Βλάδου Βοεβόδα	7034
382)	1528.	3) Ἰω. Ραδούλου Βοεβόδα	7036
383)	1535.	4) Ἰω. Βλάδου Βοεβόδα	7043
384)	1532.	5) Ἰω. Ραδούλου Βοεβόδα	7040
385)	1577.	6) Ἰω. Αλεξάνδρου Βοεβόδα	7085
386)	1595.	7) Ἰω. Μήχνου Βοεβόδα	7103
387)	1602.	8) Ἰω. Συμεών Βοεβόδα	7110
388)	1612.	9) Ἰω. Ραδούλου Μπασσαράβου Β.	7120.

Ἔλα ταῦτα τὰ χρυσόβουλλα εἰσὶ χαμένα.

- 389) 1637. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ Ματθαίου Βοεβόδα διὰ τὰ κτήματα τῆς οικήσεως τοῦ Ζδραλίου. (7146, *ibidem*. Ὀκτωμβ. 4).
- 390) 1639. Γράμμα Βολνιζίας Βλαχικόν, τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος, δι' οὗ εἶναι συγχωρημένον τοῖς μοναχοῖς τοῦ Ζδραλίου νὰ ἀναζητῶσι κατοίκους (*sic*). (7148, *ibidem*. Ὀκτωμβ. 3).
- 391) 1640. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ματθαίου Βασσαράβου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει 4000 πίνσων, τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου.
«Ὅσοι Πνεύματι θείῳ ἀγόμενοι, οὗτοι εἰσὶν υἱοὶ Θεοῦ».
(7148, *Μοναστήριον Φεβρ. 20*).
- α. 80 392) 1641. Τοῦ αὐτοῦ, δι' οὗ ἐπικυροῖ τὰ πρῶτα κτήματα τῆς μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου.
«Τῷ Πανεπόπτῳ καὶ Παναγάθῳ τῷ ἐν Τριάδι δοξαζομένῳ».
(7149, *Κουτλουμ. Ἰουνίου 8*).
- 393) 1642. Γράμμα τοῦ ἰδίου περὶ διαφόρων ἐλευθεριῶν τῆς οικήσεως τοῦ Ζδραλίου. (7150, *Ξενοφώντος. Μαῖον 5*).
- 394) 1642. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ διὰ τὸν μύλον ταύτης τῆς οικήσεως ἐν Πλοπίῳ (7150, *Ξενοφώντος*).
- 395) 1650. Σενέτι τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἀμπελιῶνος, ἀγορασθέντος παρὰ τῶν Ξενοφωντινῶν ἀπὸ τὸ χωρίον Κατσουλέσθη διὰ τὸ ἑαυτῶν μετόχιον. (Ἐσημειώθη μία μόνον περίληψις ὄλων τούτων ἐγγράφων. Ἄρχεται ἀπὸ τὸν ἀριθ. 30). (7158, *Ξενοφώντος. Ἰουλίου 11*).
- 396) 1651. Χρυσόβουλλον Ἰω. Βασιλείου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ ἀφιερῶν τῇ μονῇ τοῦ Ζωγράφου τὴν μονὴν τοῦ Δοβροβεστίου μετὰ ὅλα τὰ κτήματα αὐτῆς. (7159, *Ζωγράφου. Μαρτίου 26*).

- «Εἰς ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. Ἴδου ἐγὼ ὁ δούλος».
- 397) 1654. Γράμμα Κωνσταντίνου Σεβόδα Βοεβόδα περὶ τῆς ἀδείας τῆ σκήτη τοῦ Ῥωβαίου (αὕτη δὲ καὶ ἡ τοῦ Ζδραλίου νὰ ζητῶσι κατοίκους. Ὑπάρχει σημείωσις). (7162, Ξεροφῶντος. Μαῖον 13).
- 398) 1658. Χρυσόβουλλον Ἰω. Μιχαήλ Βοεβόδα χαρίζει τῆ μονῇ τοῦ Ξεροφῶντος 10000 ἄσπρα καὶ ἐπικυροῖ ὑπὸ αὐτῆς τὰ χωρία Ῥάτοκιον καὶ Σήλισταν. (Ὑπάρχει σημείωσις). (7166, *ibidem*. Μαῖον 1).
- 399) 1674. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ραδονκάνου Βοεβόδα, δι' οὗ ἐπικυροῖ τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ τὸ κτῆμα τῆς σκήτεως τοῦ Ῥωβαίου. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7182, *ibidem*. Ἀσπίδιον 11).
- 400) 1696. Χρυσόβουλλον Ἰω. Κωνσταντίνου Βασσαράβα Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας περὶ χρηματικῆς βοήθειας, 7200 τῆ μονῇ τοῦ Διονυσίου. (Μολδαβιστί). (7204, Διονυσίου).
- 401) 1699. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἀντιόχου Κωνσταντίνου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ ἐνώνει τὸ μοναστήριον τοῦ Κυπριανοῦ ἐν Βεσσαραβία πρὸς τὴν ἐν Ἀθῶ μονὴν τοῦ Ζωγράφου.
«Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ... τῆς ἀγίας Τριάδος».
- 402) 1703. Χρυσόβουλλον Ἰω. Κωνσταντίνου Βοεβόδα τῆς Βλαχίας περὶ διαφόρων ἐλευθεριῶν τῆς τοῦ Ῥωβαίου σκήτεως. (Ἐσημειώθη περίληψις). (7212, Ξεροφῶντος. Ὀκτωμβ. 30).
- 403) 1703. Τοῦ ἰδίου γράμμα ἐπικυροῦν τὰ χωρία Ζδράλιον καὶ Κατσουλέστη ὑπὲρ τῆς τοῦ Ῥωβαίου σκήτεως. (Ἐσημειώθη περίληψις).
- 404) 1713. Χρυσόβουλλον Ἰω. Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ ἐπικυροῖ ὑπὲρ τοῦ μοναστ. Ξηροποτάμου τὴν μονὴν τοῦ Δάγκου ἐν Ἰασίῳ. (Μολδαβιστί). (7221, Ξεροφῶντος. Ἰανουα. 28).
- 405) 1713. Χρυσόβουλλον Ἰω. Κωνσταντίνου Βασσαράβα, Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας (Μολδαβιστί). Χαρίζει 120 ἄσπρα τῆ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου. (7221 Διονυσίου. Φεβρουα. 6).
- 406) 1714. Χρυσόβουλλον Στεφάνου Καντακουζηνοῦ Βοεβόδα τοῖς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει 8000 ἄσπρα τῆ μονῇ τοῦ Διονυσίου. (Μολδαβιστί). (7223, *ibidem*. Δεκεμβρ.).

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΑΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

- 407) 1716. Χρυσόβουλλον Ἰω. Νικολάου Βοεβόδα Οὐγγροβλαχίας: χαρίζει 120 ἄσπρα τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου. (Μολδαβιστί). (7224, *ibidem*, Μαΐον).
- 408) 1717. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας: χαρίζει 8000 ἄσπρα τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ. (Μολδαβιστί). (7225, *ibidem*).
- 409) 1717. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἰωάννου Βοεβόδα Κυρίου τῆς Μολδαβίας: χαρίζει 8000 ἄσπρα τῇ μονῇ τοῦ Διονυσίου. (7225, *ibidem*, Μαρίον 24).

Χρυσόβουλλα τῶν Βοεβοδῶν τῆς Μολδοβλαχίας.

- 410) 1737. Εἰς Μολδαβικὴν
διὰλεκτον. Γρηγορίου Γκίκα (1737, Ρωσικοῦ).
- 411) 1744. Ἰω. Ἰωάννου Νικολάου (1744, Ἰουλίου).
- 412) 1747. Τοῦ αὐτοῦ (1747, *ibidem*).
- 413) 1750. Ἰω. Κωσταν. Τσεχάνου Ῥακοβίτσα . . . (1750, *ibid.* Αὐγ. 3).
- 414) 1758. Τοῦ αὐτοῦ (1753, Ἀπριλίου).
- 415) 1754. Ἰω. Γρηγορίου Γκίκα (1754).
περὶ χρηματικῆς βοήθειας τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ.
- 416) 1756. Χρυσόβουλλον Ἰω. Κωνσταντίνου Βοεβόδα, δι' οὗ χαρίζει τῇ Λαύρα 7000 ἄσπρα. (Μολδαβιστί). (1756, Λαύρα Νοεμβ. 8).
- 417) 1758. Χρυσόβουλλον Ἰω. Θεοδώρου Βοεβόδα τῆς Μολδοβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσικοῦ 150 γρόσια Μολδαβικά. (1758, Ῥωσικοῦ Ὀκτωμ.).
- 418) 1759. Δωρητήριον ἀρχόντων Κωνσταντίνου καὶ Ῥαδουκάνου Σλοιανῶν διὰ τὰ κτήματα αὐτῶν, δωρηθέντα τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου. (Ἑλληνιστί). (Ἰσχυροποιάμ. Ὀκτωμβ. 20).
- 419) 1759. Δωρητήριον συνταγματάρχου Κωνσταντίνου Φαλκογιάννου διὰ τὸ κτήμα αὐτοῦ, δωρηθὲν τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου. (Ἑλληνιστί. Ἰσχυροποιάμ. Δεκεμβ. 7).
- 420) 1760. Ὁμοίον ἔγγραφον Ἰωάννου τοῦ Ποστελνίκου. (1760, Ξηροποτάμου, Μαρίον 9).
- 421) 1760. Χρυσόβουλλον Ἰω. Σκαρλίτου Γρηγορίου Γκίκα Βοεβόδα (sic) τῆς Οὐγγροβλαχίας, δι' οὗ χαρίζει 5000 γρόσια τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου. (Ἑλληνιστί. Ἰσχυροποιάμ. Φεβρουαριῶν).

- 422) 1760. Δωρητήριον Πάνου Φιλιππεσκούλου διὰ 10 δκάδες κηροῦ λευκοῦ τῇ μονῇ τοῦ Ξηροποτάμου. (1760, *ibid.* Μαΐου 30).
(Ἑλληνιστί Ἐσημειώθη περίληψις).
- 423) 1760. Χρυσόβουλλον Ἰω. Θεοδώρου Βοεβόδα τῆς Μολδοβλαχίας, περὶ τῆς προσηλώσεως τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσσοικοῦ τῆς ἡγεμονικῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ οἰκιῶν. (Ἐσημειώθη περίληψις). (1760, Ῥωσσοικοῦ).
- 424) 1762. Χρυσόβουλλον Γρηγορίου Ἰωάννου Βοεβόδα τῆς Μολδοβλαχίας, δι' οὗ χαρίζεται τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσσοικοῦ 150 γρόσια. (1762, *ibidem.* Ἰανουαρίου).
- 425) 1762. Τοῦ αὐτοῦ, ἐπικυροῖ ὑπὲρ τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσσοικοῦ τὴν διαληφθεῖσαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. (1762, *ibidem.* Ἰανουαρίου).
- 426) 1763. Γράμμα Κωνσταντίνου Μιχαὴλ Ῥακοβίτσα διὰ τὸ κτήμα τῆς τοῦ Ῥωβαίου σκήτεως, Ἀλώπου. (1763, Ξενοφῶντι.)
- 427) 1764. Χρυσόβουλλον Ἰω. Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα Βοεβόδα τῆς Μολδοβλαχίας, δι' οὗ χαρίζεται 150 γρόσια τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσσοικοῦ. (1764, Ῥωσσοικοῦ. Σεπτεμβ.)
- 84 428) 1764. Ἰω. Στεφάνου Μιχαὴλ Ῥακοβίτσα Κυρίου τῆς Βλαχίας. (Μολδαβιστί). (1764, *ibidem.* Μαΐου 20).
- 429) 1765. Ἰω. Γρηγορίου Ἀλεξάνδρου Γκίκα Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας περὶ τῆς ἄνω εἰρημένης ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει. (1765, *ibidem.* Ἀπριλίου).
- 430) 1766. Χρυσόβουλλον Ἰω. Σκαρλάτου Γρηγορίου Γκίκα Βοεβόδα Οὐγγροβλαχίας. Δωρεῖται τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος, ἀνά 2 ἄσπρα ἐξ ἐκάστου μέτρου οἴνου, τοῦ ἐξαιργασμένου (γρ. ἐξαγομένου) ἐν τῷ νομῷ τοῦ Βουζίου. (1766, Ξενοφῶντος. Νοεμβρ. 16).
- 431) 1769. Ἰω. Γρηγορίου Γκίκα Βοεβόδα περὶ ὁμοίου ἀντικειμένου. (1769, *ibidem.* Φεβρουαρ. 23).
- 432) 1776. Ἰω. Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου Βοεβόδα, ἀντικειμένου ὁμοίου. (1776, *ibidem.* Ἰουλίου 8).
- 433) 1777. Χρυσόβουλλον Γρηγορίου Γκίκα Βοεβόδα Μολδαβίας, δι' οὗ ἐπικυροῖ ὑπὲρ τῆς μονῆς τοῦ Γρηγορίου μετόχιον, τὸ ἐπονομαζόμενον Βυζάνιον, μετὰ τοῦ κτήματος αὐτοῦ. (1777, Γρηγορίου. Ἰανουαρ. 15).
«Δηλοποιουῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν».

Τοῦτό ἐστι μετάφρασις ἐκ τοῦ Μολδαβ. Ὑπάρχει κείμενον.

- 434) 1776. Σιγίλλιον Γρηγορίου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας, περί τῆς παραδοχῆς τῆ μονῆ τοῦ Γρηγορίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος μετὰ τοῦ ἀμπελωνος, τῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ κτήματι τῆς Μητροπόλεως. (Ἐσημειώθη περίληψις)
- σ. 85 435) 1778. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου Βοεβόδα Οὐγγροβλαχίας διὰ τὰ κτήματα τῆς τοῦ Ῥωβαίου σκήτεως. (1778, Ξενοφῶντ. Ἰουνίου 1).
- 436) 1778. Χρυσόβουλλον Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Ὑψηλάντου Βοεβόδα, διὰ τὸ μετόχιον τῆς μονῆς τοῦ Γρηγορίου Βυζάντιον. (1778, Γρηγορίου. Ἰανουαρίου 30).
- 437) 1778. Τοῦ αὐτοῦ, περί τῆς δωρεᾶς 500 γροσίων τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ. (1778, *ibid.*)
- 438) 1778. Χρυσόβουλλον Ἰω. Κωνσταντίνου Δημητρίου Μουρούζη χαρίζει τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσικοῦ 15 γρόσ. καὶ οἶνον. (1778, Ῥωσικόν. Ἰουλίου).
- 439) 1780. (1780)².
- 440) 1786. Χρυσόβουλλον Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει 200 μέτρα οἴνου κτλ. τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσικοῦ. (1786, *ibidem*).
- 441) 1792. Χρυσόβουλλον Ἀλεξάνδρου Κωνσταντίνου Βοεβόδα, δι' οὗ δωρεῖται ἄλλας τῇ μονῇ τοῦ Ξενοφῶντος. (1792, Ξενοφῶντος).
- 442) 1793. Χρυσόβουλλον Μιχαὴλ Σούτσου Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει 200 μέτρα οἴνου κτλ. τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσικοῦ. (1793, Ῥωσικοῦ).
- 443) 1795. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἀλεξάνδρου Ἰωάννου Καλλιμάχη Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας ἐπικυροῖ ὑπὲρ τῆς μονῆς τοῦ Ῥωσικοῦ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει. (1795, *ibidem*).
- 444) 1795. Τοῦ αὐτοῦ, περί δωρεᾶς τῇ μονῇ τοῦ Ῥωσικοῦ 250 γροσίων. (1795, *ibidem*).

¹ Γράφει: παραχωρήσεως.

² Ἐνταῦθα ἀναφέρεται ἡ χρονολογία χωρὶς νὰ ὀνομάζεται τὸ χρυσόβουλλον εἶναι δὲ τοῦ Γεοργίου τῆς Μολδαβίας Κωνσταντίνου Δημητρίου Μουρούζη Βοεβόδα περί τῶν ἀτελειῶν τῆς μονῆς Δόμνα. (βλ. Φιλαλήθους, Περί τοῦ ζητήματος τῆς ἐν Ἀθῶν ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος σ. 187).

445) 1796. Τοῦ αὐτοῦ, δωρεῖται τὸ ἅλας τῆ μονῆ τοῦ (1796, Ξενοφῶντος).
Ξενοφῶντος.

446) 1800. Χρυσόβουλλον Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου Βοε- (1800, *ibidem*),
δόδα τῆς Μολδαβίας, δι' οὗ χαρίζει ἅλας τῆ
αὐτῆ μονῆ τοῦ Ξενοφῶντος.

447) 1800. Χρυσόβουλλον Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου Μου- (1800, Ξενοφῶντος.
ροῦζη Βοεβόδα, δι' οὗ ἐπικυροῖ τὰ προγενέστερα Ἰανουαρ. 11).
χρυσόβουλλα τῆς μονῆς τοῦ Ξενοφῶντος, διὰ τὴν
συλλογὴν τῶν ἄσπρων, διὰ τὸν οἶνον.

448) 1803. Τοῦ αὐτοῦ, δι' οὗ χαρίζει τὸ ἅλας τῆ μονῆ τοῦ (1803, *ibidem*).
Ξενοφῶντος.

449) 1803. Ἰω. Σκαρλάτου Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη περὶ (1803, *ibidem*).
τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου.

450) 1806. Ἰω. Κωνσταντίνου Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου. (1806, Ῥωσσοικόν).
(Μολδαβιστί). Περὶ ὁμοίου ἀντικειμένου.

451) 1813. Ἰω. Ἰωάννου Καρατσᾶ Γεωργίου Βοεβόδα: ἐπι- (1813, Ξενοφῶντ.
κυροῖ τὴν συλλογὴν χρημάτων διὰ τὸν οἶνον Μαΐου 14).
200 γροσιῶν τῆς μονῆς τοῦ Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ
Καραβάν-Σαραγίου ἐν Βουκουρεστίῳ.

452) 1819. Χρυσόβουλλον Σκαρλάτου Ἀλεξάνδρου Νικο- (1819, Ξενοφῶντ.
λάου Σούτσου Βοεβόδα, δι' οὗ ἐπικυροῖ τὰς πρώ- Μαΐου 21).
τας ἐλευθερίας τῆς σκῆτεως τοῦ Ῥωβαίου.

453) Ἰω. Μιχάλ Γρηγορίου Βοεβόδα χαρίζει τὸ ἅλας
τῆ μονῆ τοῦ Ξενοφῶντος.

454 - 455 Σημείωσις. Ὑπάρχουσι ἐτι 22 ἐγγραφα εἰς τὴν
Μολδαβικὴν γλῶσσαν ἐν τῆ μονῆ τοῦ Ξενοφῶν-
τος. (Ὑπάρχει σημεῖωσις). Τὸ ὅλον... 117 ἐγ-
γραφα.

456) 1682. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζην- (1682, Λαύρα.
νοῦ Βασσαράβου Βοεβόδα τῆς Οὐγγροβλαχίας, Ὀκτωμβ. 15).
δι' οὗ ἀφιεροῖ τὸ οἰκοδομηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μονα-
στήριον τοῦ Κοιροτσανίου πρὸς τὰ 20 τοῦ Ἀθω
μοναστήρια, ἐν τούτῳ, ἵνα αὐτὰ ὠφελῶνται τοῖς
εἰσοδήμασιν τῶν κτημάτων αὐτοῦ.

«Ὅτι μὲν πάντα τὰ ὄντα ἐκ τῆς θείας προ-
νοίας».

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Γράμματα Ρώσων Βασιλέων και ἄλλα ἔγγραφα.

Ἐν τῇ Λαύρα.

457) 1658. Γράμμα βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Μιχαηλίδου περὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν Λαυριωτῶν εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν ἐκάστῳ τετάρτῳ ἔτει. (7166).

458) 1694. Γράμμα Ἰωάννου καὶ Πέτρου τῶν Ἀλεξιδῶν περὶ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως. (7203, Δεκεμβ. 11).

Ἐν τῇ τῶν Ἰβήρων.

459) 1669. Γράμμα βασιλέως Ἀλεξίου Μιχαηλίδου, δι' οὗ ἀφιεροῖ τούτῳ τῷ Μοναστηρίῳ εἰς ἐξουσίαν τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Μόσχᾳ. (7177).

α. 88 460) 1776. Κόπια δωρηθεῖσα κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἀγιωτάτης Πανρωσσικῆς Συνόδου ἐκ τοῦ ὀνομαστικοῦ τῆς αὐτῆς αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος Διατάγματος τῷ Ἑλληνικῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου μοναστηρίῳ τῷ ἐν Μόσχᾳ. (1766, Ἰουλίου 17).

Ἐν τῇ τοῦ Βατοπαιδίου.

461) 1588. Γράμμα Θεοδώρου τοῦ Ἰωαννίδου, δι' οὗ παραχωρεῖται τοῖς Βατοπαιδινοῖς νὰ συλλέγωσιν ἐλεημοσύνην ἐν τῇ Μόσχᾳ. (7097, Σεπτεμβ. 1).

462) 1626. Γράμμα Μιχαὴλ τοῦ Θεοδορίδου· παραχωρεῖ τοῖς αὐτοῖς ἔρχεσθαι διὰ ἐλεημοσύνην ἐν ἐκάστῳ τετάρτῳ ἔτει. (7134, Ἰανουαρ. 11).

463) 1655. Γράμμα Ἀλεξίου τοῦ Μιχαηλίδου· ἀφιεροῖ πλουσίαν ἐλεημοσύνην διὰ τὰ προσκομισθέντα καὶ ἀφεθέντα ἐν τῇ Μόσχᾳ ἱερά: ὡς τὸν Ζωοποιὸν Σταυρόν, κεκοσμημένον ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ τὴν κάραν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (7163).

464) 1688. Γράμμα βασιλέων Ἰωάννου, Πέτρου τοῦ Μεγάλου καὶ Σοφίας ἀδελφῆς αὐτῶν, δι' οὗ παραχωρεῖται τοῖς Βατοπαιδινοῖς τοῖς μὴ λαβοῦσιν ὀπίσω τὰ ἄνωθι εἰρημένα ἱερά, ἔρχεσθαι ἐλευ-

θέρως διὰ ἐλεημοσύνην ἐν τῷ ἑκάστῳ τετάρτῳ ἔτει...

Ἐν τῇ τοῦ Φιλοθείου.

- 465) 1641. *Γράμμα Μιχαὴλ τοῦ Θεοδοωρίδου. Παραχωρεῖ τοῖς Φιλοθείταις νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν ἑβδόμῳ ἢ ὀγδόῳ ἔτει.* (7150, Νοεμβ. 25).

Ἐν τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου.

- 466) 1656. *Γράμμα Ἀλεξίου τοῦ Μιχαηλίδου παραχωρεῖται τοῖς Ἐσφιγμενίταις νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν τῷ 5^ῳ ἔτει.* (7164).

Ἐν τῇ τοῦ Ῥωσικοῦ.

- 467) 1591. *Γράμμα Θεοδώρον τοῦ Ἰωαννίδου, περὶ τῆς ἐλεύσεως εἰς τὴν Μόσχαν τῶν Ῥώσων διὰ ἐλεημοσύνην, δυνάμει τοῦ Γράμματος Ἰωάννου τοῦ Βασιλειάδου.* (7100, Σεπτεμβ. 3).
- 468) 1626. *Γράμμα Μιχαὴλ τοῦ Θεοδοωρίδου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποδέσεως...* (7134, Ἰουλίου 22).
- 469) 1660. *Γράμμα Ἀλεξίου τοῦ Μιχαηλίδου περὶ ἐλεύσεως εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν τῷ τετάρτῳ ἢ πέμπτῳ ἔτει.* (7168, Φεβρ. 29).
- 470) 1690. *Γράμμα Βασιλέων Ἰωάννου καὶ Πέτρου, δι' οὗ ἐπικυροῦσι τοῦ πατρὸς αὐτῶν τὸ γράμμα.* (7198, Μαΐου 31).
- 471) 1591. *Γράμμα τοῦ τῆς Ῥωσσίας Πατριάρχου Ἰωάννου, δι' οὗ αὐτὸς προσκαλεῖ πάντας τοὺς Ὀρθόδοξους Ῥώσους νὰ δώσωσιν ἐλεημοσύνην τῷ ἐν Ἀθῶν Ῥωσικῷ Μοναστηρίῳ.* (7099, Μαΐου 6).

Ἐν τῇ τοῦ Χιλανδαρίου.

- 472) 1564. *Γράμμα τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου Βασιλειάδου, δι' οὗ ἀφιεροῖ τῇ μονῇ τοῦ Χιλανδαρίου ἑπαυλιν μετὰ τῶν Παλατίων ἐν τῇ νέᾳ πόλει Κιταῖω (Κίνας), πλησίον τῆς τοῦ Οὐστουζίου ἐπαύλεως (ὄνομα τῶν Παλατ. τοῦ Κρεμλίνου).* (7072, Μαρτίου).
- 473) 1652 καὶ 1684. *Γράμμα Ἀλεξίου Μιχαηλίδου περὶ τῆς ἰδίας ἐπαύλεως. Ὁπισθεν τοῦ αὐτοῦ Γράμματος ὑπο-* (7161, Σεπτεμβ. 192).

γράφεται ὅτι ἡ ἔπανλις μετὰ τῶν Παλατιῶν ἀντηλλάγη μὲ δόσιν 100 ῥουβλίων.

- 474) 1658. Γράμμα Ἀλεξίου Μιχαηλίδου περὶ τῆς ἐλεύσεως εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην, κατὰ τὸ ἑβδομον ἔτος. 17166, Ἰουνίου 3).
 1684. Ὅπισθεν: «Ἰωάννης καὶ Πέτρος Ἀλεξίδοι ἐπεκύρωσαν τοῦτο τὸ Γράμμα». (7192).

σ. 91

Ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

- 475) Γράμμα Μιχαὴλ Θεοδοωρίδου, περὶ ἐλεύσεως εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει. (Ἀπεριρίθη τὸ ἔτος).
 476) 1763. Ἐγγράφος ἀπόδειξις ἐκ τῆς ἀγιωτάτης Ῥωσικῆς Συνόδου περὶ ἐλεύσεως πρὸς παραλαβὴν τῶν 35 ῥουβλίων τῆς κατ' ἔτος ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει. (1763, Φεβρ. 18).

Ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου.

- 477) 1754. Γράμμα τῆς αὐτοκρατορίας Ἐλισάβετ τῆς Πειρίδος, περὶ ἐλεύσεως εἰς τὴν Μόσχαν διὰ ἐλεημοσύνην ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει. (7262, Μαΐου 13).

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

Ἐκτὸς ὄλων τῶν διαληφθέντων ἐγγράφων ἐσυλλέχθησαν καὶ τὰ ἑξῆς:

- 478) Ἑλληνικὴ ἐπιγραφή, ἐπὶ μικρᾶς μαρμαρινῆς πέτρας, βεβαιούσης τὴν ὑπαρξίν πόλεως Ἀκράθως ἐν τῷ Ἄθωνι. (1, ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Ἁγίας Ἄννης).
 479-492) Αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων (σαρκοφάγων) τῶν κατοίκων τοῦ Ἄθω ἐν τῷ Ἐσφιγμένῳ, Βατοπαιδίῳ καὶ Λαύρῳ. (4, ἐν τῷ Ἐσφιγμ. Βατοπ. Λαύρῳ).
 493) Ἡ ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ κρανίου Σελευκίου, ἀρχηγοῦ τῆς σκῆτεως Μπογοδορίτης (Ξυλουργοῦ) τῆς τοῦ Ῥωσικοῦ. (1, ἐν ταύτῃ τῇ σκῆτῃ).
 σ. 92 494) Σκῆτεως ἐπιγραφή, διαφωτίζουσα τὴν ἱστορίαν ταύτης τῆς σκῆτεως.
 495-674) Ἐπὶ διαφορῶν οἰκοδομῶν τῶν Μονῶν ἐπιγραφὰι 180 ἐν ταῖς διαφοροῖς γλώσσαις. (Ἐν ὄλῳ 180 ἐν τοῖς Μοναστηρίοις).

675-677)	Αἱ ἐπὶ τῶν Σιαυρῶν ἐπιγραφαί	3 ἐν Βατοπαιδίῳ καὶ ἐν τῷ τοῦ ἁγ. Παύλου.
678-722)	Τῶν ἱστορικῶν ἐπιγραφῶν ἐν τοῖς Βιβλίοις 45 ἀντεγράφησαν.	Ἐν διαφόροις Μοναστηρίοις 45).
	Ἐπιγραφαί ἐν ὄλῳ	234. ¹
	Ὁ χαρακτήρ τοῦ Σλαβικοῦ Τύπου ἐτυπώθη διαταγῇ (1493) Γιούργου Τσεροβίκου	1
	Τῇ διατάξει (1513) Ἰω. Βασσαράβα Βοεβόδα	2
	Ἐτυπώθη 1519 ἐν Βενετία	1
	Ἐτυπώθη 1520 ἐν Βενετία	2
	Ἐτυπώθη 1527 ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς Ἰταλίας	1
	Συνεγράφη 1539 ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Γραδισανίτης καὶ ἐτυπώθη ἄγνωστον ποῦ.	
	Ἐτυπώθη 1552 ἐν Δουβροβνικίῳ	2
	Ἐτυπώθη 1554 ἐν Βενετία	1
	Ἐτυπώθη 1566 ἐπὶ τοῦ Πεκίου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, ἄγνωστον ποῦ.	
93	Ἐτυπώθη 1603 ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Ὀστροῦζκου.	1
	Ἄνευ σημειώσεων τῶν ἐτῶν ὡς ἐκ τῆς διαφθορᾶς	3
	Ἐτυπώθη 1538 ἐν Βενετία	1
	καὶ τὸ ὄλον	17

Τῶν πιστῶν ἀπεικονίσεων (fac-similes) ἐκ τῶν εἰκόνων, πορτρέτων, Σιαυρῶν, τῶν ἁγίων Δισκοποτήρων, χειρογράφων, ἐγγράφων καὶ χαρτῶν ἐν φυλλαδίοις 102. Ἐν τισι φυλλαδίοις κεκολλημένα εἰσὶν ἀνὰ 3 καὶ 4 καὶ 5 ἀντίτυπα. Ἀντίτυπα τῶν Ἑλληνικῶν χρυσοβούλλων ἄρχονται ἐκ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισῆ. Τὰ δὲ Σερβικὰ — Ἐκ τοῦ Στεφάνου Νεμάνη — Ὑπάρχουσιν 94 ἔτι ἀντίτυπα ἐκ γραμμάτων τῶν τῆς Βουλγαρίας βασιλέων καὶ διαφόρων Πατριαρχῶν. Αἱ ὑπογραφαί, τῶν τῆς ῥωσσίας Πατριαρχῶν: Ἰώθου καὶ Φιλαρέτου. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

¹ Αἰσπουδαιόταται αὗται ἐπιγραφαί διεσκορπίσθησαν ἐν τῇ 10τῳμῳ Ἀθῶν. Ἱστορία τοῦ Οὐσπένσκη. Πρῶτος δὲ οὗτος ἐπέστησε τὴν προσοχὴν εἰς τὸ λίαν χρήσιμον τοῦτο διὰ τὴν ἱστορίαν ὕλικόν. Ἐκ τοῦ Οὐσπένσκη ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἀθῶν. ἐπιγραφῶν ἔπειτα οἱ Γαλάται (Recueil des inscriptions κτλ.) καὶ ἄλλοι εὐμαρῶς ἤντησαν.

² Τί σημαίνει ἐνταῦθα «ὁ χαρακτήρ τοῦ Σλαβικοῦ τύπου;» Οὐδὲν ἄλλο, νομίζω, εἰμὴ τὰ ἀρχέτυπα τῶν ἐκδοθέντων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ἐν Ρουμανίᾳ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν Λατινικῶν. (Βλ. περὶ τούτου N. Jorga, Istoria Bisericii Romanesti κτλ. τόμ. I (Valenii-de-Munte 1908) IX σ. 135 ἐ. βλ. ἐν τῷ Πίνακι ἐν λ. Evangelia. Θ. Ἀθ. παρ. οἰου, Περὶ τῶν Ἑλλ. σχολῶν ἐν Ρουμανίᾳ σ. 32-33). Ἐπειδὴ δὲ ὁ Οὐσπένσκη δὲν ἀναφέρει ποῦ εὗρισκονται τὰ βιβλία ταῦτα, φαίνεται ὅτι ἀπεκόμισεν αὐτὰ οἱκοι. Ἐκδοσιν τοῦ 1493 οὐδεὶς μνημονεύει.

(Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τοῦ Ὑπουργείου τῆς τοῦ Λαοῦ ἐκπαιδεύσεως τοῦ 1847
(ἀριθ. 7 καὶ 8).

**Ἴδου τὰ τοῦ Βατοπαιδίου Χρυσόβουλλα καὶ τὰ λοιπὰ
ἐπίσημα ἔγγραφα αὐτοῦ.**

- σ. 95
- 1) 1302. Χρυσόβουλλον Ἐλληνοσ Ἀυτοκράτορος Ἀνδρονίκου 6810 6810.
περὶ τῶν κτημάτων τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.
- 2) 1322. Χρυσόβουλλον Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, περὶ τῆς 6830.
ἀνεξαρτησίας τῆς τοῦ Προδρομοῦ μονῆς ἐν τῇ πόλει
τῆς Βερροίας, οἰκοδομηθείσης μὲν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ
Θεοδώρου τοῦ Σαρανθηνοῦ, καὶ ἀσφαλισθείσης διὰ κτη-
μάτων, ἅτινα ὁ Ἀνδρόνικος ἔχαρίσατο τούτῳ τῷ Σεβα-
στῷ διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ.
- 3) 1329. Χρυσόβουλλον Ἀνδρονίκου περὶ διαφόρων κτημάτων τῆς 6837.
Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου.
- 4) 1344. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου διὰ τὸ τοῦ 6852.
Βατοπαιδίου μετόχιον τοῦ Προσφορίου.
- 5) 1357. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφόρων κτημάτων ταύ- 6865.
της τῆς μονῆς.
- 6) 1357. Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ, παραχωροῦντος τῷ Βατοπαι- 6865.
δίῳ τὸ δικαίωμα ἔχειν θαλασσόπλουν πλοῖον, χωροῦν
ἐν ἑαυτῷ ἕως 700 μῶδια.
- 7) 1407. Χρυσόβουλλον Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ ἐν μονα- 6915.
χοῖς Ἰωάσαφ ἰ δοθὲν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου ἐπὶ τοῦ
δικαιώματος τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον ἐκ τῶν βασιλι-
κῶν κτημάτων ἐν Κασσάνδρᾳ.
- σ. 96
- 8) 1414. Χρυσόβουλλον Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου, διὰ τὸ κτῆμα 6922.
τούτου τοῦ Μοναστηρίου. Χαουκλῆ ἐν τῇ νήσῳ τῆς
Λήμνου.
- 9) 1456. Χρυσόβουλλον Ἀλφόνσου, Βασιλέως τῆς Ἀραγωνίας, 1456.
Σικελίας κ.τ.λ. δοθὲν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου καὶ
παντὶ τῷ Ἀγίῳ Ὄρει διὰ τοὺς πειρατάς. (Λατινιστί).
- 10) 1368. Σιγίλλιδες γράμματα τοῦ μεγάλου χαρτουλαρίου διὰ τὴν 6876.
γῆν τοῦ μεγάλου Δομεστίκου Ἀλεξίου τοῦ Λασκάρεως
Μετοχίτου, πέριξ τῆς Θεσσαλονίκης.
- 11) 1369. Ἀφιερωτήριον γράμμα τοῦ αὐτοῦ Λασκάρεως, ἀφιερῶ- 6877.
σαντος τὴν διαληφθεῖσαν γῆν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ
Βατοπαιδίου.

ἰ Βλ. ἄνωτ. ἀριθ. 106 σημ.

- 12) 1490. Γράμμα τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Λιονυσίου δοθέν τῷ Μητροπολίτῃ τῆς Βερροίας Μεθοδίου μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ. 6998.
- 13) 1622. Σιγίλλιον τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχου Κυρίλλου, περὶ τοῦ τῆς Βατοπαιδίου μετοχίου τοῦ Προσφορίου. 7130.
- 14) 1346. Χρυσόβουλλον Στεφάνου τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας, περὶ τῶν κτημάτων τῆς μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου. 6854.
- 15) 1452. Χρυσόβουλλον τοῦ τῆς Σερβίας Δεσπότη Γιούργου, περὶ τῆς ἐτησίου συνεισφορᾶς 60 λιτρῶν ἀργυρίου τῇ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου. 6960.
- 16) 1606. Δωρητήριον ἐγγραφον τῆς ἡγεμονίδος Ἐννης Γόλιας περὶ τῆς προσηλώσεως πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Βατοπαιδίου τοῦ τῆς Ἀναλήψεως Ναοῦ, τοῦ ἐν τῷ Ἰασίῳ. 7114.
- 17) 1606. Χρυσόβουλλον Ἰω. Ἱερεμίου Μογίλα, Βοεβόδα τῆς Μολδαβίας, τὸ ἐπικυροῦν τὸ δωρητήριον τῆς ἡγεμονίδος Ἐννης τῆς Γόλιας. 7114.
- 18) 1589. Γράμμα βασιλέως τῆς Ῥωσσίας Θεοδώρου τοῦ Ἰωαννίδου, παραχωροῦντος τὴν ἄδειαν τοῖς Βατοπαιδινοῖς συλλέγειν ἐλεημοσύνην ἐν Μόσχᾳ. 7097.
- 19) 1626. Γράμμα βασιλέως τῆς Ῥωσσίας Μιχαὴλ τοῦ Θεοδωρίδου, παραχωροῦντος τὴν ἄδειαν ἔρχεσθαι διὰ ἐλεημοσύνην ἐν ἐκάστῳ τετάρτῳ ἔτει. 7134.
- 20) 1655. Γράμμα βασιλέως τῆς Ῥωσσίας Ἀλεξίου τοῦ Μιχαηλίδου, δι' οὗ χαρίζει τῇ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου πλουσίαν ἐλεημοσύνην, διὰ τὰ κομισθέντα καὶ ἀφελθέντα ἐν τῇ Μόσχᾳ ἱερὰ ἦτοι: τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τὸν κεκοσμημένον ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ τὴν κάραν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοτόμου. 7163.
- 21) 1658. Γράμμα βασιλέων Ἰωάννου καὶ Πέτρου καὶ τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας, τῶν Ἀλεξιδῶν, παραχωρούντων τοῖς Βατοπαιδινοῖς τοῖς μὴ λαβοῦσιν ὀπίσω τὰ διαληφθέντα ἱερὰ κειμήλια, νὰ ἔρχωνται ἐλευθέρως εἰς τὴν Ῥωσσίαν διὰ τὴν ἐλεημοσύνην ἐν ἐκάστῳ τετάρτῳ ἔτει. 7166.

Αὐτὰ εἶδεν ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ ὁ ἀρχιμανδρίτης κύριος Πορφύριος Οὐσπένσκη, ταῦτα καὶ ἐσημείωσεν ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτοῦ κατὰ τὸ 1845 ἐπὶ τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἁθωνος.